

Barcode - 9999990869551

Title - Imame Maujud]

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 66

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

श्री शीवा धामाभा धर्ममाधवी तथा धरना
अश्वी भोजन तथा हठिही चोरा केमना
ग्राहक्यांन भास वांचया वाच्य.

लभनार.

वलीभाध नानथ दुहा.

अधीपती

धर्ममाधवी मन्परे प्रकाश.

धर्ममाधवी मन्परे प्रकाश

प्रगट करनार.

मुष्पी

वालजभाध देवराज

धी भोजन सिंधी छापपानुं,

११३ पालपी मोडला,

मुष्पद नां. ६.

दहीयो.

पुरेपुरी वांच्या ममजण लेवा.

आवृति २ [ता० १-१-२०.] [नकल १०००.]

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

આભાર પત્ર.

શેઠ સુલેમાનભાઈ વીરજી એન્ડ સન્સ,

નવરોળી.

સાહેબ,

આપે દીની હાગણીથી આ કીતાબ “ હિંદીમાં
મોઝુહ”ની બીજી આવૃત્તીની એક હજાર (૧૦૦૦) કોપી
છપાવી શીયા હમામી હસમાહલી જોગન, શીયા હશના-
અશરી તથા દાઉદી વહોરા કેમના અલ્લથોને મફત
આપવાની જે ઉદારતા અતવી છે તે માટે આપનો
ધણાજ માન સાથે ઉપકાર માનું છું.

હીં સેવક,

સુબી લાલજીભાઈ દેવરાજ,

પ્રગટ કર્તા.

गुजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ८५० वर्गक

स्तकनुं नाम धर्माभे मोरुद

विषय ५७२३:९

પ્રસ્તાવના.

મનુષ્ય જાતમાં અદકું જ્ઞાન,
જ્ઞાન નહી તે પશુ સમાન.

એ મહાન વાક્ય કેટલીએક ગુંચવણુ બગેલી ગાઠોને ઉકેલે છે. પુદ્ગલવંદતાલા રહેમ રહેમી વળી ધનકારી છે, તે ઉચ્ચ સુલટ બાબતના ગુંચવાડાનો પુલાસો ઉપલું વાક્ય કરે છે કાણુકે, પુદ્ગલવંદતાલા રહેમ રહેમી હોવાથીજ. મનુષ્યને જ્ઞાન રૂપ જ્યોતની બક્ષીસ મળેલ છે, પણ હાથમાં દીવો લઈ કુવામાં પડનાર પુદ્ગલવંદતાલાની રહેમથી બેનશીય રહે એમાં શું નવાઈ? તે મુજબ દરેક દરેક આદમીએ પોતાને મળેલી કુદરતી બક્ષીસ જ્ઞાનથી સાર અસાર સમજી, સાર અદષ્ટુ કરી, તે ઉપર ચાલવું ધટે છે, નહિ તો પછી પુદ્ગલવંદતાલા આદિલ છે.

તે પાક પરવરદીગારે આદમ જાતને જ્ઞાન આપ્યું તે સાથે પોતાના પાક તુરને હિદાયત માટે જગતમાં દરેક જમાનામાં જલ્લાગર રાખ્યું. તે જલ્લાગર તુરની જ્ઞાનાપત મેળવવા જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરવો એ આદમ જાતની ફરજ છે, વળી આ જગતમાં રહી પૈગમ્બરો કે તેવા મહાન નરો રૂપે તે પાક હિદાયતી તુરે દરેક

જમાનામાં અનેક જનોને બિંધે રસ્તે જતા અટકાવી,
પોકારો કરી સાંધે રસ્તે લાવી મુક્યા, છતાં તે પુકારને
નાહિ ગણુકારી કોઈ હુજ્જતથી, આડે રસ્તે ચાલી,
ખાડા ખાખોચિયામાં ગમડી પડે તો, તેમાં તેવા અભાગી
જનોના દુર્ભાગ્ય વિના ખીજ કોને દેવ દહ શકાય ?

આજકાલના અળવળવાળા જમાનામાં દરેક ચીજની
અળવળ થયા કરે છે. ચાલુ જમાનામાં મહાન દયાળુ
ઇંગ્લેન્ડ સરકારના ન્યાયી અમલમાં દરેકે દરેક ધની કે
ગદા, સમજ કે નિર્મળને, પોતાના યકીન અને સમજ
મુજબના દીન પર ચાલવાની સંપુરણ છુટ છે. અત્યારે
ધરમ જનુનનો જમાનો નથી, અત્યારે ધરમ માટે
કોઈપણ જતનું દયાણુ નથી. વળી જમાના મુજબના
ચાલુ સાધનોથી ઇલમનો બહોળો ફેલાવો થતો જતો
હોવાથી, ઇલમની રેલમ છેલમ મનુષ્યો ઊપર થતી રહે
છે. આવી સગાડતાવાળા જમાનામાં જો મનુષ્યો સીધા
રસ્તા ઉપર ન ચાલે તો તેમાં કોનો દોષ ?

જ્યાં લક્ષ્મી વધારે ત્યાં ચોની વધારે ખીક હોય
છે, એ મુજબ આવા છુટના અને એલમના પ્રચારની
સવળતાના જમાનામાં શયતાનું જોર વારે છે અને
તેથી તે મત્તહિન માણુસોમાં વસવસો ઉત્પન્ન કરી,
સત્યને અસત્ય અને અસત્યને સત્ય બાવે છે તેથી,
માણુસો ગુનારાહ થઈ જાય છે, છતાં દરેક કોમના

સવાળુ શખ્સે પોતાના ધરમમાં આરીકપણે કિતરી સત્ય અસત્યને ઇલમ અને અકકલની ચાળણીમાં ચાળી કહાડી સત્ય તપાસી સીંચા રરતા કિપર આવતા જાય છે. જો કે દુન્યવી લાલચો અને શેતાની ફરેંબોના ઝપાટા તેમને ઊંધે રસ્તે દોડવી જવા પવલત કરે છે પણ જોઓ હીંમતવાન અને હમાની છે તેઓને તેવા ઝપાટા કાંઈ અસર કરી શકતા નથી.

આ નાનું પેમ્ફ્લેટ લખવાનો હેતુ સત્ય અસત્યને તપાસવાનો છે. મુંગધમાં પ્રગટ થતાં “પ્રજ્ઞ મીત્ર અને પારસી” નામના રોજીંદા પત્રમાં “વહોરા ચરચા” ના હેડીંગ નીચે જે ચરચા આવી છે, તે જોતાં તે કોમના કેટલાએકની ઇચ્છા હાલિના ઝમાનાના ઇમામની શોધ માટે હોય એવું જણાય છે. આ ચરચાથી અનેક સવાલો—જવાબો જુદા જુદા ગ્રહસ્થો તરફથી થયેલા છે અને તેમાં ખાસ કરીને મીંઠ અલીજાન અને ભાવનગરમાં પ્રગટ થતા ‘રાહે નજલ’ના અધીપતી મીંઠ હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલના સવાલ જવાબ મનન કરવા યોગ્ય જણાયાથી તેમાંથી શું સત્ય નીકળે છે, તે તારવી કહાડવાને યથાશક્તી પ્રયત્ન આ ઠેકાણે કરવામાં આવેલ છે.

“ઇમામ ગયબ” કે “જાહેર” આજ હેતુ મજકુર સવાલ જવાબનો છે અને તેની સામીતી પાક

ઇલહામી કીતાબ કુરાને શરીફથી માંગવામાં આવી છે અને મીં હાજી ગુલામઅલી સાહેબે તેના જવાબમાં અલ્લાહી કીતાબ વાંચવા મીં અત્રી જનને ભલામણ કરી છે. ત્યારબાદ મીં હાજી ગુલામઅલી સાહેબે ચુપ કીદી અખત્યાર કરી તેથી તે ચરચા ત્યાંથી અટકી પડી અને વાંચનાર ત્રશાતુર જુલાસુની જુલાસા તમ ન થઇ શકા તેથી મેં અલ્લાહી કીતાબ વાંચી, મને જે સાર મલ્યો તે ની:પક્ષપાતપણે આ નાનકડી પુસ્તકમાં દાખલ કરેલ છે, જે તેવા તૃપીત જુલાસુની જુલાસાને સંતોશ આપશે એવી આશા છે.

ઇસલામનો દરેક શીરકો, દરેક જમાનામાં ઇમામ હુદયાત હોવા માટે એક મન છે, પણ તેમાં કેટલાક હુદયાત પણ ગેબ ઇમામની માન્યતા ધરાવનારા, કેટલાક દર સદીએ ઇમામ પ્રગટ થાય છે એવી માન્યતા ધરાવનારા, વળી કેટલાક ઇમામ પરદે થયા છે અને પરદામાં ઇમામોનો સીલસીલો ચાલુ છે એમ માનનારા છે. જ્યારે ફક્ત શીયા ઇમામી ઇસમાઇલી શીરકોજ દર જમાનામાં હુદયુલ અને કુદયુમ વગર તુટવે સીલ-સીલાખંધ ચાલી આવતી જાહેર ઇમામતના સાહવા નીચે રહેતો આવ્યો છે.

સત્ય અને પાક ઇમામોની શોધમાં પડતાં કેટલાકોને ઇમામ આવો હોવો જોઇએ કે ઇમામ તેવો હોવો

જોઈએ જોવા શયતાની વસવસા સત્ય પારખવામાં અંતરાય નાંખે છે તો કેટલાકને સત્ય બાથુવા છતાં હ્યુ પચુ રહેવા દઈ સત્ય રસ્તો (સરાતલ મુસ્તકીમ) મેળવવાને ભાગ્યશાળી થવા દેતો નથી. જો તેવો શય-તાની વસવસો દુર દૂરી ઇમામતની ચાહુ પધ્ધતી મુજબ “ઝુરરીયતી”ની પૃથા ઊપર ધ્યાન રાખી ઇમામત જોવી ઇલાહી આખતમાં પોતાની કમતાકાત અકલ ન ચલાવે તે નેક નીશ્તાથી તપાસ કરે તો જરૂર તે જાહેર હાજર ઇમામને મેળવવા ભાગ્યશાળી બને એમાં શક નથી.

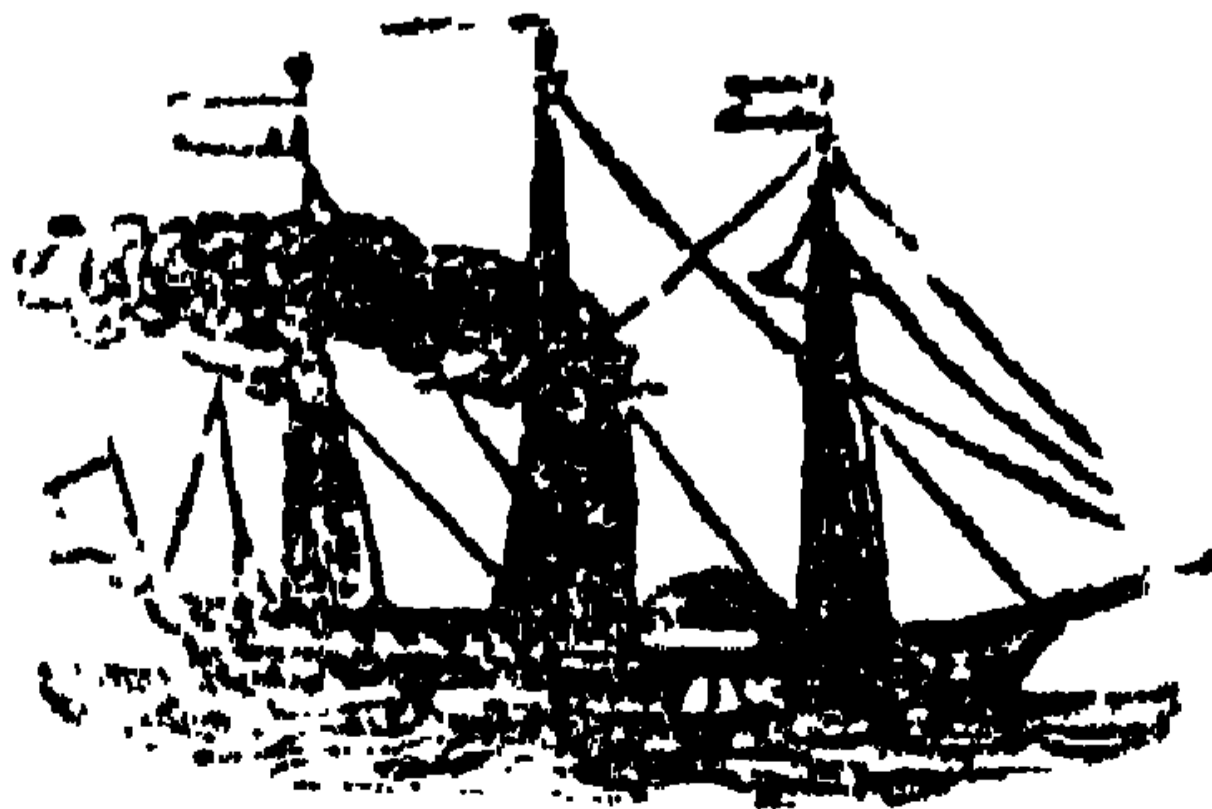
અમેએ આ નાનકડા પુસ્તકમાં તેવા જાહેર હાજર ઇમામ હાલ કોણુ છે તે પરટીકયુલર કરવાનો હેતુ રાખેલો નથી પણ ઇમામ બાર છે કે વધારે ? અગર તો ઇમામ ગયબ છે કે જાહેર ? અને તે પાક દહહામી કીતાબ કુરઆને શરીફથી સાબીત છે કે કેમ ? તેજ શોધવા પ્રયત્ન કરેલ છે અને તે પણ મીં અલી જન અને મીં હાજી ગુલામ-અલી હાજી ઇસમાઇલના સનાલ ઉપરજ મુખ્ય આધાર રાખ્યો હોવાથી મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલે મુયવેલ પુક અદહાદી ઉપરજ લક્ષ રાખેલું છે, તેથી ઇમામ જાહેર કે ગયબના મુદ્દા માટેની પાક કુરઆને શરીફની આયતો તેજ પુસ્તકમાં મલી આવી તેટલી લીધા શીવાય વધારે

શોધના યત્ન કરેલો નથી અને તે ઉંપરથી સુઘ વાંચક
હક અને બાતીલ સાફ સાફ સમજી શકશે.

છેવટમાં વાંચક વરગ, આ નાનકડા પણ ઉપયોગી
પુસ્તકના કમતરીન લેખકનાં દોશ તરફ દુઃખુજ્જરની
દ્રષ્ટી રાખી ઉંસવતીથી સાર અહણુ કરશે તો
ઉપકાર થશે.

લાં સેક,

વલીભાઈ નાનજી હુલા,

પ્રસ્તાવના.

આવૃત્તી ૨ ૯ ની.

આપણી કામમાં સાહિત્યનું ક્ષેત્ર દીન પ્રતીદીન બહોળુ થતું જાય છે તેનું કારણ એજ છે કે, લોકો સાહિત્યના ફાયદા સમજવા લાગ્યા છે, લોકોમાં વાંચનનો શોખ વધતો જાય છે અને ધાર્મિક સવાલો તપાસી મનન કરી સત્ય તારવવાના ઉત્કંઠા થતી જાય છે. સાહિત્યને ઊત્તેજન નહી મળવાથી સાહિત્ય બહાર નથી પડી શકતું એ ફરીયાદ હવે ઓછી થતી જાય છે અને તેવું સારું વીદ્યવતા ભરેલું સાહિત્ય બહાર પાડનારની ઓટની ફરીયાદ ચાલુ થાય એવું જણાય છે તેથી સાહિત્યના શોખીનોએ પોતાના શોખને સતેજ કરી, સુસ્તીને તીલાંજલી આપી સાહિત્ય પાછળ મંડી પડવું જોઈએ.

“ધર્મામે મોળુદ” ન. પહેલી આવૃત્તીની ૨૫૦૦ કોપી ખલાસ થતાં આ બીજી આવૃત્તી છ માસ જેટલા દુક વખતમાં બહાર પડશે એવો ખ્યાલ અમને સ્વપને પણ નહી હતો, અને તેથી આ પુસ્તક લોકોની પ્રીતી કંઈક અંશે જીતી લીધી છે એ જોઈ અમને આનંદ થાય છે.

આ ક્રીતામના કેટલાએક મુદ્દાઓએ વીચારવંત
 જ્ઞાનીજનનું ધણું સચોટ ધ્યાન ખેંચ્યું છે એમ જણાય
 છે અને તેથી તેવા સચોટ મુદ્દાઓની અસર આગળ
 લાંબાતી અટકે એવા હેતુસર વીરોધીઓ જીવતોડ
 મહેનત કરી નહયા છે પણ સોના પર ધુળ ચડવાથી
 તેની ક્રીમત ઘટવાની નથી તેમજ સચોટ મુદ્દાના
 મજબુત કીલ્લાને વીરોધીઓના અયોગ્ય હુમલા કાંઈ
 પણ અસર કરી નહી શકે એમ અમર માનવું છે.

દરેક દીનદારની ફરજ છે કે દીનના તત્વો શોધી
 સત્ય શોધન કરી, નાંખાલમ દીક્ષથી બહાર પાડી
 પોતાના દીનની સેવા કરવી જોઈએ. મહિલા સરવને નેક
 દીદાયત બહે એવી દુઆ ગુનરીએ છીએ. આનીન !

કર્તા,

ઈમામે મોજુદ.

ભાગ ૧ લો.

પ્રકરણ ૧ હું.

તારીખ ચોથી રુખીજિલ્લા આખર.

પ્રજા મીત્ર તા. ૧૫ મી જાનેવારી ૧૯૧૬.

પ્રજા મીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ.

સાહેબ, તમારા માનવંત પત્રમાં આ લખાણને જમા આપી ઉપકારી કરસો.

કુરઆન કરીદમાં છે કે તે માહા માયાળુ કીરવાર ક્યામતના દહાડે હરએક આદમીને એના ઇમામના સાથે પુકારશે. મજહુર હરમાને ઇલાહીથી સાખીત થયું છે કે ક્યામતના દહાડે હમે હમારા ઇમામના સાથે પુકારા જાય તો હવે હમારા ઇમામ કોણુ છે? તેવણુના નામથી હમને વાકીદ થયુંજ જોઈએ. રસુલે પુહા હરમાલે છે કે, જે આદમીએ પોતાના જમાનના ઇમામ સ. ૧, ને ના

ઝોળખ્યા અને તે મરી ગયા તો તે જાહેલીયતની માતથી
 મરો. મજકુર ફરમાને લખવીથી સાખીત થયું કે હરએક
 આદમીએ પોતાના ઝમાનાના ઇમામને ઝોળખવા જોઈએ
 એટલે કે એવણના નામથી વાકીફ થવું જોઈએ, ઇમામે
 ઝમાન કહેવાય તે બાબત જાણવું જોઈએ કે, જે
 ઝમાનામાં જે ઇમામ હોય તે ઝમાનામાં તે ઇમામે
 ઝમાના કહેવાય. માજી ઝમાનાના ઇમામ હાલ ઇમામે
 ઝમાના કહેવાય નહીં. હવે જાણવું જોઈએ કે અમારી
 દાહીદી વોહારા કામનો એવો એનેકાદ છે કે ઇમામ
 તમયખ પરદે થયા. (એ વાતને આશરે નવસો વરસ
 થયાં છે) તે દીવસથી આજના દીવસ સુધી પરદામાં
 બાપ પછી બેટા ઇમામના રતનામાં કાયમ થાય છે
 અને એવોજ સીલસીલો આજદીન તક જારી છે અને
 કયામલના રોજ તક તે જારી રહે. અમારી દાહીદી વોહારા
 કામના મજકુર એતેજાદથી સાખીત થયું કે પરદામાં
 ઇમામ તમયખ આજ દીન સુધી જન્દા નથી પણ
 મુજરી ગયા છે અને એવણની જગ્યા પર એવણની
 નસલથી હતરી આવેલા ઇમામ પરદામાં છે અને એવ-
 ણવું શું નામ છે તે વોહારાબાઇએ જાણતા નથી. ઇમામ
 તમયખને પરદે થવાને આજે આઠસોથી વધુ વરસ થયાં
 છે. ઇમામ લમયખના પરદે થવા પછી હુર-રતૂલમલેકા
 નામની એક વીહવાન બાતુએ દુઆતનો સીલસીલો

કાયમ કાષો એટલે કે હુર-રતુક્તમલેકાએ ઝોઝોખ ખીન મુસાને દાષ ખનાંયા અને હાલના વડા મુલ્લાંજી સાહેબ તાહેર સહપુદીન તક એકાવન દાષ થાય છે તે બધા વડા મુલ્લાંજી સાહેબોમાથી એકખી વડા મુલ્લાંજી સાહેબે પોતાના ઝમાનાના ઇમામનું નામ ખતાંયું નથી, એક ઇમામની વહાતની ખખર અને ને પછી એવણુની જગ્યા પર એવણુના ફરજંદને ઇમામતના રૂતખામાં કાયમ થવાની ખખર આજ્ઞદીન સુધી કોઇખી વડા મુલ્લાંજી સાહેબે પોતાના માનનારાએને કાષો નથી. હવે સવાલ એ છે કે આશરે વીસથી પચીસ વરસ થયાં સુરત શહેરમાંથી ઇમામે ઝમાનની સાલ્લએહનો રીવાજ ઉત્પન્ન થયો તે તારીખ ચોથી રખીઉલ આખરની થાય છે. ધીમે ધીમે વેહરા કોમની વસ્તીવાળા તમામ ગામોમાં તે રીવાજ હવે દાખલ થઇ ચુક્યો છે. તારીખ ચોથી રખીઉલ આખરે ઇમામે ઝમાના જન્મ પામ્યા છે તે ખખર કેમ પડી ? અમારી દાઉદી વેહરા કોમના એલમા સંતોશકારક જવાબ આપશે તો ઉપકાર થશે,

મુન્તાઝીર.

પ્રકરણ ૨ જી.

બોહરા ચર્યા.

પ્રજા મીત્ર તા. ૩૦ મી જાનેવારી ૧૯૧૯.

પ્રજા મીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ.

સાહેબ—આપના પત્રમાં તા. ૧૫ મી જાન્યુઆરીના દીને “મુન્તઝીર” ના તખલ્લુસથી જે ચર્યા આ વેળા છે તેના બાબમાં ખુશી જાહેર કરતાં કહીશું કે જે દાહી વહોરા કામમાં કુસંપ અને સડો પડેલો છે તેના માટે એ ચર્યા એક અમત્કારીક ઇલાજ સમાન છે. જે મજકુર ચર્યાને કામ વધાવી લેતાં વધારે શોષણમાં ઉતરીને ખરા ઇમામને શોષી કાઢવા સામ્યવાન અને તે પછી કામમાં પેટેલા સળનો નાશ થતાં કામ હમેશાં ઇમામના સાચા હેઠળ સુલેહસંપ અને શાંતીમાં ઝળકતા હૈય પર હૈય હાંસલ કરીને સમ્યાઈની ટાંચે પહોંચવા સક્તીવાન નીવડે એમ ધારણું એ નીઃસંદેહ અને સત્ય છે. કારણકે જેના રહેતુમાં ઇમામે ઝમાન હૈાય માને જેનું શીરછત્ર હઝરત અલી (અ.) નો “લાડલો આકા” હોય તે કામમાં ખોટ કે ગુંચવણ રહેતી નથી. બહુકે

તેનો રસ્તો સાફ અને સરળ રહે છે. એટલું જાણવા પછી સમજી શકાય છે કે, વખતના ઇમામને ઓળખવાથી યાને ઇમામને આશરે જવા પછી એ ચાલુ ગુંથવધુ ભરેલા કળ્યાનું છેવટ આવતાં, સરવે મોમીનોના મોંઠ હસ્તા અને ઉજળા થશે જેથી એ ચર્ચાને જહાર લાવનાર ખીરાદર “મુનતઝીર” ને મુખારફી આપતાં કહીશું કે, હાલના ચાલુ દાઇ સહયદના તાહેર સયપુદીન સાહેબની હજુરમા હાજર થઇને પોતાને થએલો ઇમામના દીદારની ઉલ્લસત જાહેર કરે, ત્યારે દાઇ આવસ્ય પોતાની ફરજ અગે ખીરાદર ‘મુનતઝીર’ ને ઇમામની મુલાકાતથી મુસરફ કરાવશે, સગળ એક દાઇ જ્યારે દાવત કરે છે તે અમુક સાહેબ તરફ ખોલાવવાના હેતુ સર હોય છે, જેવી રીતે દરેક ઇમામોના જમાનામાં એકથી અનેક દાઇઓ ઇમામે ઝમાન તરફ ખોલાવવા માટેની જોહલત ભરેલી કાશીશો કરીને હુલેલા બાઇઓને ઇમામની પેછાન કરાવીને પોતાની ફરજ અદા કરતા હતા તે પ્રમાણેની ફરજ ન જાણવતાં સહયદના તાહેર સયપુદીન સાહેબ ઇમામને જાહેરમાં ન લાવે તે તો સમજવ, પશુ ખાસ મોમીનોને ઇમામના દીદારથી બે નશીબ રાખીને તેઓ જાહેલીયતના મોતે મરે એમ જોવા ઇચ્છે એ માની શકાવું નથી. જ્યારે ઇમામના માટે આવા નીરદય હુપા મધુ કરવા જેમ કોઈ દાઇ કરી શકે નહીં આરે મોમી

નેની જાંઘી ખરાબ કરનાર આવું જ્યંકર છુપામણું કરવામાં ભેદ શો સમાયલો છે? તેની સમજ પડતી નથી કારણ આપણે લખાણુ પરથી કહી શકીએ છીએ તેમ ઇમામે ઝમાનની સાલગરેહ લગભગ કેટલાક વરસોથી “તા. ૪ થી રખીઉલ આખર”ના દીને કરવામાં આવે છે, જેમ એ કામ ઉજવે છે, ત્યારે શું ઇમામના દીદારની ખાહેશ વગર સાલગરેહ ‘બેલમપેલ’ રીતે પાળવી એમ કોઈ ઇચ્છે? અગર એમ નથી અને કામ ઇમામના દીદાર માટે ઇન્ટેન્ડર છે તો ઝટપટ સહયદનાની હજુરમાં હાજર થઈને કોઈ પણ ભોગે ઇમામના દીદાર કરીને આકેબત સુધારે.

આગલ લખતાં ખીરાદર ‘મુન્તઝીર’ ને સુચના કરતાં કહીશું કે, એક ઇમાનની ઉલ્લહત રાખનાર ઉતાવળે પાંચ પચાસ કે સો વરસ પર પુઠી નીકળેલા ખનાવટી ઇમામેને વળગી પડીને પોતાની આકેબત ખરાબ કરતાં જાયે, કેમકે ઇમામની શરઆત ઇસલામની રૂએ હ૦ અલી (અ૦) થી છે જેના માટે કુરઆને શરીફમાં સનહ છે કે “ક્ષીન્નાસે ઇમામન કાલ વમીન ઝુરરીયલી” એવી રીતે પરંવરદીગારે હ૦ ઇખરાહીમને કહ્યું કે. “લોકાના માટે ઇમામ કરીશ. કહ્યું મારા વંશજો” એ પરથી સીધ્ધ થાય છે કે ઇમામ એ હ૦ અલી (અ૦) ના ફરજંદથીજ સંભવે, તેમ વળી “વાલીદથી વલહ”

હોવા સાથે મામીનેની વચ્ચે પોતાના પીતા તરફથી નસ થઇને જાહેર કરાએલ હોય, નહીં કે તેથી જુદું, પોતે પોતાના મનથી અથવા તેના બનેલા મુરીદોએ તેને ઇમામ ઠાકી બેસાડેલ હોય.

ઉપરાંત કેટલાક એમ કહેવા નીકળેલા છે કે ઇમામ પરદે થયા છે ત્યારે બીજાઓ કહે છે કે ગએલ છે. એ માનીનતાઓ ઇમામની શાનને કલંકીત બનાવે છે, કારણકે હ૦ રસુલીલ્લાહના ફરમાન મુજબ હ૦ અલી (અ.વ) થી ઇમામ માટે જે પૃથા પડેલી છે તે ખરી છે. તેમ પરવરદીગારની જે “સુન્નત” છે તેમાં કદી પણ ફરક પડવાનો નથી, તે હીસાબે જેવી હસ્તી હ૦ અલી (અ.વ) ની હતી તેવી હસ્તી દરેકે દરેક ઇમામે ઝમાનની માનવી એ પરવરદીગારના ફરમાનને માન્ય કરવા બરાબર છે, સાથે યાદ રાખવાનું છે કે ઇમામ એ ખુદાનું નુર છે, તેમાં કદી પણ ભુલચુક સંભવે નહીં, છતાં દરેક ઝમાનામાં ઇમામના સબંધી તથા વીરોગી નબરે પડતાં આંબા છે એ સ્વભાવીક છે, કારણકે મનુષ્ય જાતીની અકકલ ટુંકા હોવાથી ઇમામના કાર્યોને પામી શકતી નહીં હોવાથી આ ભુલભરેલું પરીણામ આવે છે, પણ જેની નબર ઇમામ માટેની પડી ગયેલી “શક્તી” તરફ છે તે ગુમરાહીથી બચી રહે છે.

વળી તવારીખો તપાસતાં સમજાય છે કે, હમરત

અલી (અ.) એક 'કોલાહ' નામની સ્ત્રી સાથે કુસ્તી
 લડ્યા હતા, તે તાબે આંચા પછી તેને ઇમાનદાર બના
 વી તેનું નામ 'હનીફા' રાખવામાં આવ્યું. તે કારણ
 નહીં જોતાં ઇમામના કાર્ય સામે આલીમોએ શીતનો
 બરપા કર્યો, તે સંજોગો વચ્ચે ઇમામ પર આપ ખુદી
 ચલાવનારા કે ઇમામે એમ કરવું અને ઇમામે આમ ન
 કરવું તેવી હદ બાંધનારા વીમુખ થયા, ત્યારે પરવરદીગાર
 ના હુકમને વળગી રહેનાર 'ઉલુલ અમ્ર મીન કુમ'ની
 સીધી માયના સમજવાવાળા 'તાબેદારી કરો, તમારા પર
 ઓરડર કરનારની' પ્રમાણે હુકમને આધીન રહી મોમીન
 બની રહ્યા એટલું સ્પષ્ટ કરવા પછી ખીરાદર
 'મુન્તઝીર' ને એટલું કહેવું બસ થશે કે 'ઝુરરીયતી'
 (વંશપરમ્પરા) સનદ રાખનાર "બની હાશમી" તથા
 હરેક વખતમાં ગરીબી કે શાહીમાં અથવા સુખ કે સંક-
 ઠમાં દુનીયાના દફતરોમાં નોંધવલી ઇમામત તથા તેનાં
 મુરીદોની હાજરી જોવામાં હોય તેજ ખરો ઇમામ કહે-
 વાય, બાકી 'પરદે' થવું અથવા 'ગાયબ' રહેવું એ
 ઇમામ માટે સત્ય નથી, પણ પંથ નોબાવવા માટેની
 જોડી કહાડેલી ખીનાઓ હોવી જોઈએ. તેવો પંથ ચલા-
 વનાર કહાય પોતે ઇમામનો ખોટો જોમો પહેરી જાહેરમાં
 લોકોના મન જીતવા માટે પરહેઝગારી તકકવાનો ડોળ
 ખતાવે એ જાહેરનો છે. બાકી સાચી "નસ" હોવી

“હતેએ” થાય નહીં, એ કુદરતના નીચમની મહત્વતા છે. એ વીગતો પર લક્ષ આપતાં ખીરાદર “મુનતઝીર”ને ભલામણ કરીએ છીએ કે, તેવણુ ઉતાવળે “સર્ધિદના” ને શરણે જઈ આજીજ કરી ને ઇમામની ઝોળખને હસ્તીમાં લાવે જેથી કામમાં પેઠેના અનહુશ ઝમડાઓ નો અંત આવી જતાં વખવના ઇમામના દીદાર મુખારક કરીને સવાબે અઝીમ હાંસેત કરે.

એ. દીદારી.

પ્રકરણ ૩ જી.

શું ઇમામ ગયબ નથી ?

(મીં ઇશનાઅશરીનો ખુલાસો.)

પ્રબ્ધ મીત્ર તાં ૪ થી ફેબ્રુઆરી ૧૯૧૫.

પ્રબ્ધમીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ—

સાહેબ,—આપના તાં ૩૦ મી જાનેવારી ૧૯૧૫ ના અંકમાં ચોથા સફામાં “વોહરા ચર્ચા” ના મથાળા નીચે જે કાંઈ લખાણ આપ્યું છે તે તમામથી મારે કાંઈ મતલબ નથી, પણ એ લખાણના ચોથા પારીઆફ માં લખે છે કે ‘ઉપરાંત કેટલાક એમ કહેવા નીકળેલા છે કે ઇમામ પરદે થયા છે, ત્યારે ખીજાઓ કહે છે કે ગયબ છે.’ એ માન્યતાઓ ઇમામની શાનને કલંકીત બનાવે છે, ઇત્યાદી.

તો એ લખનાર સાહેબનો મતલબ કે ઇમામ ગયબ નથી અને ગયબ જાણે તે ઇમામની શાનને કલંકીત બનાવે છે, તો અમે ‘ઇશનાઅશરી’ બાર ઇમામને માનવાવાળા છેલ્લા બારમા ઇમામને ગયબ થયા છે એમ માનીએ છીએ, તેથી તેટલા મારે કુંક ખુલાસો કરવામાં આવે છે.

તેઓ લખે છે કે પહેલા ઇમામ હ૦ અલી છે અને હ૦ અલીમાં કેવી કેવી સીકાતો હતી તે સરવે ઈસલામી એક મતે માન્ય રાખે છે અને તે સીકાતો અસંખ્ય છે, અને જેવી પહેલા ઇમામમાં શીકાતો હોય તેવીજ તે પછીના દરેક ઇમામમાં હોવી જોઈએ.

તો એ અસંખ્ય સીકાતોમાંની એક મહા ભારે સીકાત કે કોઈ ખેત્રાડી કે જાદુગર કે ચાલાકી કે નજર બંધી કે હુન્નર કળાચળો કરી શકે નહી તે એ કે મુરદાને જીવતું કરવું તે પણ છે.

તો ઇમામ ગયજ છે તે વાતની જેઓ હાંસી કરનારા, તેને ખોટી માનનારા, કોઈ એવો જાહેર ઇમામ બતાવે કે તે પહેલા ઇમામ હ૦ અલી જેવી સીકાતો ધરાવતો હોય કે, પોતે ભુખ્યા રહી ગરીબોને જમાડતો હોય, પોતે સંકટ વેડી ગરીબોને માલામાલ કરતો હોય, નાચ, ગાયન, વાજ વીગેરેથી છોટા રહેતો હોય અને મુરદાને જીવતું કરતો હોય.

તો હું પોતે તથા મારી લાગવગના એક નહી પણ હજારો જાણુને લખને એવા ઇમામની તાખેદારી બહુકે ગુલામી કરવા અને તેમના ફરમાન મુજબ અમલ કરવા તક્યાર છું અને જે એવો ઇમામ બતાવી ન શકે તો પોતાની ગાન્યતા મુકી આપીને અમારી

માન્યતા મુજબ હમામ ગયખ છે તે કબુલ રાખી તે જન્નતી ખની જાય.

અને એથી વધારે ખુલાસો મેળવવો હોય તો 'અહહાદી' નામની કીતાબ ગુજરાતી ભાષાની સાડા ચારસો પેજની જે ભાવનગરમાં રહેનગત ઓપ્રીસમાં મફત મળતી હતી તે ખલાસ થવાથી ખીજી વખત છપાય છે તે મંગાવીને વાકીફ થાય.

મજકુર ચરચા પત્રમાં એમ પણ લખ્યું છે કે હ૦ અલીએ એક સ્ત્રી સાથે કુસ્તી કરી તે તદ્દન ખનાવડી વાત છે. એ સાહેબની સામે સ્ત્રીઓ આવે તો મોહું, ફેરવી લેતા હતા અથવા માથું નીચું કરતા હતા, અને નખી સાહેબે છેલ્લી હજમ કરીને પાછા ફરતાં મદીરે ખુમ નામની જગ્યામાં તેમને સવા લાખ માણસોની હાજરીમાં હમામ મુકરર કર્યા, અને ત્રણ દીવસ સુધી ખપ્પત લીધી, ત્યારે સ્ત્રીઓની ખપ્પત માટે હુકમ કર્યો તેથી પાણીના પ્યાલામાં હ૦ અલીએ હાથ ઘોળી તે પ્યાલો સ્ત્રીઓમાં મોકલી આપ્યો! અને તેણીઓએ તે પ્યાલામાં હાથ ઘોળ્યા એટલે ખપ્પત ગણાણી કેમકે પરાહ સ્ત્રીના હાથને પરાયા મરદે હાથ અડાડવવામાં મહા ભારે ગુનાહ છે તો તેઓ પરાહ સ્ત્રી સાથે કુસ્તી કરે કહેણું તે હમામની શાનને કલંક લગાડવા સમાન છે.

હશનાઅશરી.

ઈશનાઅશરી મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઈલ પોતે.

પ્રજા મીત્રમાં મજકુર લખાણુ આવવા બાદ રાહે
નખતના અધીપતી મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી
ઈસમાઈલ પોતાના માસીક રાહે નખતમાં જમાદીઉલ
આખર હી. સ. ૧૩૩૭ ના અંકમાં લખાણનો સંબંધો
ઉતારો લઈ નીચે મુજબ લખે છે—

“અમોએ મજકુર વાંધા ભરેલી બાબત પ્રજા
મીત્રમાં જોઈ તેથી એ મુજબ અમોએ જવાબ લખી
છાપીને મોકલી આપ્યો તે અંજ પત્રમાં તા. ૪ થીના
અંકમાં છાપેલ છે, પણ કેળવણી વાંચી જે હલમે દીનની
હદીસ ચીન જેટલે છેટે જવાની સુધરેલાઓએ લાગુ
પાડી છે તેનો ખુલાસો પણ અમોએ છાપીને એજ
પત્રમાં મોકલેલ, કેમકે તેમાંજ એ બાશણુ લખાણુથી
આવેલું, જેને દોઢ મહીનો થયો પણ હજુ એ અમારું
લખાણુ છાપ્યું નથી, અને અમોએ ગયા અંકમાં
એ છાપી દીધેલ છે, તો એક તરફી લખાણુ છાપે
અને તેનો જવાબ ન છાપે, એ પણ આ સુધરેલા
જમાનાની બહીદારી છે. ખર, અમારે તો ફક્ત
આપણા મજહબ ઉપર થતા એઅતેરાઝના જવાબથી
કામ છે, તે અમો અમારી ફરજ અદા કરીએ છીએ,
અને તે માત્રીકની દરગાહમાં દોઆ કરીએ છીએ કે
સરવને તેક હીદાયત કરે. આમીન !”

પ્રકરણ ૪ થું.

ઇમામ હાજર કે ગયેબ ?

(મીં હસનઅલીના સુધારો.)

પ્રજ્ઞમીત્ર તાં ૧૦ મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૧૯.

પ્રજ્ઞમીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ-

સાહેબ,-વી. વી. લખવાનું કે તમારા તાં ૪થીના

પત્રમાં ઇમામ વીશે જે ખીના પ્રગટ થઇ છે તે સબંધમાં
મારું નીચેનું લખાણુ પ્રગટ કરવા મહેરબાની કરશો.

એ ચર્યા પત્રમાં 'દશનાશર' એમ જણાવે
છે કે ઇમામ ગયબ છે અને પ દે છે, પણ એ ખીના
આપણે તપાસવાની જરૂર છે. કુતને મજ્હબમાં એમ
ફરમાવ્યું છે કે 'દરેક મોમીનને કયામતને દહાડે તેના
ઇમામની સાથે બેલાવવામાં આવશે.' જ્યારે એમ છે તો
ઇમામ હાજર દરેક જમાનામાં હોવાની શહાદત યા
સાબીતી છે.

જો ઇમામ ગયબ થાય તો મોમીન કોના ? અને
ઇમામની દરેક જમાનામાં બહુવત કરવાનું ફરમાન છે,
અને જો ઇમામ એટલે દીનને રાહતુમા જો ગયેબ થઈ

જ્ય તો આપણે દીનના રસ્તાથી ગુમરાહ થઈ જઈએ,
તેથી પણ ઇમામ દુનીયામાં હાજર હોવાની જરૂર છે.
વળી દરેક જમાનામાં મહાન ફેરફાર થયા કરે છે, તેથી
તેના બદલાતા સંજોગોમાં મોમને કેમ વરતવું તે બતા-
વવાને ઇમામની જરૂર છે હાં ઇમામ હુસેન પર જોકે
બહુ સીતમ ગુજર્યો હતો, તોપણ એવણુ સાહેબ ગયબ
થયા હતા નહીં તે એવણે એમ પણ ન કહ્યું હતું કે
હું ગએબ થઈ જઈ છું. જો ઇમામ ગએબ થઈ શકે
તો હાં ઇમામ હુસેન આટલું દુઃખ સહન કરતેજ
નહીં, અને ગએબ થઈ જતે, પણ એવણુ સાહેબ
ગએબ નહીં થયા તે પણ ઇમામથી ગએબ નહીં થવાય
એટલે હાજર હોવા જોઈએ એનો એ પુરાવો છે, છેવટે
જો ઇમામની નીખાણસ મનથી શોધ કરવામાં આવે
તો ઇમામ મજશે.

હસનઅલી.

પ્રકરણ ૫ મું.

શ્રી ઈમામી સુબીન.

“રાહેનગત” ના અધીપતીને જવાબ.

પવીત્ર કુરાને શરીફનું ઉપત્તુ વાક્ય લક્ષમાં રાખી ઇસલામીને આગળ વધવાનો કે બોલવાનો હક છે અને બોલવામાં ઉપલા હેડિંગનો મુદ્દો સચવાનો ન હોય તે સુપ રહેવું એ વધારે સાર છે,

ખુલાસો.

પ્રજ્ઞ મીત્ર પેપરમાં ‘ઇશનાઅશરી’ ના તખલુસથી જે લેખ આવેલ હતો તેનો રીતસરનો સાદો જવાબ તા. ૧૦-૨-૧૯ ના પ્રજ્ઞ મીત્રમાં મી. હસનઅલીના નામથી આવેલ તેથી સંતોશ ન માનતાં હાજી ગુલામ-અલી ઇસમાઇલે ફરીથી એ લેખ પોતાના ચોપાનીયા રાહેનગત જમાદીઉલ આખર હી. ૧૩૩૭ ના અંકમાં પોતાના ખુલાસા નામથી એકરાર કરે છે કે તે ઇશના-અશરીના તખલુસનો આવેલો લેખ અમારા તરફથી મોકલવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે મી. ‘હસનઅલી’ તરફથી પાછો જવાબ એજ પ્રજ્ઞ મીત્ર પેપરમાં આવ્યો.

તેના હુપામણા કરવામાં આંચા છે, એ એક આલીમ માટે ઇચ્છવા જોગ નથી. એટલા મંગળાયરણુ પછી જણાવીશકે ખીરાદર હાજી ગુલામઅલી માટે અમેને માન છે, પણ તેવચુના વીચારોને મત્તતા થઇ શકતા નથી, સખખકે મજકુર લખાણુ ઇસલામી સંગીનતા વગરનો લુહલો છે.

પહેલાં ખીરાદર ગુલામઅલી જે ઇમામને જોવાની ખાહેશ રાખે છે તો તેનો જવાબ કહીશું કે ઇમામને દેખાડવો એ કામ દાઇનો છે. તો હાલમાં કોઇ જણીતા દાઇને શરણે જાય.

(૧) ઇમામની સીફાતો માટે બાઇખંધ લખતાં કહે છે કે તે એકે “મુડદાને જીવતું કરવું” તેના જવાબમાં તવારીખો તપાસતાં સમજાય છે કે હ૦ ઇસા (અ૦) તથા ખુઝરૌગ હ૦ શમ્સ તખરેજે મુડદાને જીવતા કરેલ. એ હીસાખે મીત્ર ઇશનાઅશરીના એ ખે સાહેખો ઇમામ ગણાયા જેને તમામ ઇશનાઅશરીઓ કખુલ કરે નહી, ત્યારે ખીજી તરફ હ૦ ઇમામ હુરોન (અ.) તથા (હ૦) જેનુલ આખદીન (અ) તથા (હ૦) મોહમદ ખાકેર (અ.) તથા (હ૦) જાફરે શાહેક (અ.) વીજેરે ઇમામોએ તવારીખો તપાસતાં મુડદાને જીવતા કરેલ નથી તો તે બાઇખંધ ઇશનાઅશરીના અકીદા પ્રમાણે ઇમામ ગણાય નહી જેઓને ઇસલામીઓ દીબોજનથી ઇમામ તરીકે

સ્વીકારે છે, તેથી સીદ્ધ થાય છે કે એ સીદ્ધતથી ઇમામને ઓળખવા નીકળવું તે ભુલ થાય ખવરાવનાર છે.

(૨) આગળ લખતાં બાઇબલ ઇમામની તારીફ કરતાં લખે છે કે “પોતે ભુખ્યા રહી ગરીબોને જમાડતો હોય, પોતે સંકટ વેડી ગરીબોને માલો માલ કરતો હોય, નાચ, ગાયન, રાગ વીગરેથી છોટા રહેતો હોય” તેના જવાબમાં એક દરવેશ એથી વધારે સીદ્ધતો ધરાવી શકે છે. તેમજ ભુતકાળમાં થઈ ગયેલ “હાનમ ખીન તાઇ” એ પોતાની જાંદગી પરમારથ અને સખીપણામાં પુરી કરી ત્યારે વર્તમાનકાળમાં મહાત્મા ગાંધીની જાંદગી પણ મનુશ્યોના બધા માટેની સમજાય છે, કેમકે પોતા પાસે સંપત્તી હોવા છતાં એક સાધુપણામાં રહીને જન સમાજના બધામાં પોતાનો વખત ગાળે છે. તે વીગતો જોતાં બાઇબલ ઇમામના અશરીના વીચારો મુજબ ઉપલા જણાવેલા બે ગ્રહસ્થો તેવણના શું ઠરી શકે ? એ પ્રશ્ન છે ? તેનો જવાબ ઇલમ ધરાવનારી આલમ આપશે પણ અમે ફક્ત એટલુંજ કહીશું કે એ સીદ્ધતો ઇમામને ઓળખવાની પુરણતા નથી કેમકે અગર એ સીદ્ધતો વાસ્તવીક છે તો પછી હાં ઇમામ હુસેન (અ.) થી વીરુદ્ધ કાફરો શા માટે થયા ? કે જેને પરીણામે ઇસલામીયો વચ્ચે મહા યુદ્ધ થતા ઇમામને અમશીર ખેંચવી પડી, તે જોતાં સમજાય છે કે વાસ ભારતી

માઠીમાંથી બનેલ ધનશાનમાં એ શક્તી નથી કે ધમામને ધમામના કાર્યોથી કલ્પી શકે, તેથી જરૂરનો છે કે મનુષ્યે ધમામ માટે પરવરદીગાર તરફથી પડી ગયેલી પૃથા પર લક્ષ આપીને ઓળખવાની ઉત્કંઠા રાખવી.

(૩) આગળ લખતાં ભાષ્યંધ કહે છે કે 'હું' પોતે તથા મારી લાગવગના એક નહીં પણ હજારો જણને લઈને એવા ધમામની તાબેદારી બલકે ગુલામી કરવા અને તેમના ફરમાન મુજબ અમલ કરવા તથ્યાર છું.' એ પ્રશ્નોથી સીદ્ધ થાય છે કે ખીરાદર હાજી ગુલામઅલીને અંધ શ્રદ્ધા નથી એ હસ્તેવાજંગ હોવાથી અવશ્ય તેવણુ માટે ધમામને ભેટવા માટેનો મારગ ઉધાડો થશે કારણકે એ ભાષ્યંધને ગાયબ પરની સંપુરણ માન્યતા નથી એમ એવણુના લખાણથી જિદ્ધાકું પડે છે તે એ હસલામની રૂએ વાજબી અને સત્ય છે.

(૪) આગળ ચાલતાં નીચેનો ફકરો વાંચી અમેને હસવું આન્યું કે લોકો પોતાના મન સાથે કેવી મોનો-પોલી લઈ બેઠા છે કે 'અમારી માન્યતા મુજબ ધમામ ગયબ છે તે કપુલ રાખી ધશનાઅશરી બની જાય' ત્યારે કુરાને શરીફમાં પરવરદીગારનું ફરમાન નીચે મુજબ છે—

આયત.

ખરેખર જેઓ ધમાન લાન્યા છે અને યલુદી અને

નશારા અને સાથેઈન છે, જે ખુદા અને હેલ્લા ડીવસને માને અને સારા કૃત્ય કરે તો તેમને માટે તેઓના બદલો તેઓના પરવરઠીગાર પાસે છે અને તેઓના પર કંઈ ધારતી નથી અને દુઃખી થશે નહીં.

(સુરે બકર આ. ૬૨.)

એ પવિત્ર કલામોથી સ્પષ્ટ સમજી શકાય છે કે મીં હાજી ગુલામઅલીની મોનોપોલી ખોટી અને એકલ-પેટી છે જેથી કદીપણ ફળીભુત થશે નહીં માટે બહે તર એ છે કે આખી મખલુકાત માટે સારા વીચાર રાખીને સાર ગ્રહણ કરો તોજી સાચા “ઇમામે મુખીન” ને મેળવી શકશો.

(૫) “અલ્હાદી” નામની પુક વાંચવા ભાઈબંધ બલામણુ કરે છે તો મજકુર કીતાબ કાંઈ “ઇલ્હામી” નથી કે જેના પર અમો ચાલવા બંધાએલ હોઈએ, તેથી “અલ્હાદી” વાંચવી એ કાંઈ જવાબમાં દલીલ નથી પણ ઈસલામી શનદ એ “ઇલ્હામી” કીતાબ પવિત્ર કુરાને શરીફ છે તેમાથી જે હવાલો આપીને ઇમામની ગાયબતા સાંધ કરતે જો તમારી મહેનત સફળ થવા વીના રહેતે નહીં, પણ કરો શું કે જે બાબત ખરી નથી તેની દલીલ લાવો ક્યાંથી ? એર, ખુદા સારું કરશે.

(૬) ભાઈબંધ ઇશનાઅશરી આગળ બખત્તાં જણાવે

છે કે “હ૦ અલી (અ) એક રત્રો સાથે કુસ્તી કરી તે તદ્દન બનાવટી વાત છે” તેના જવાબમાં લખતાં કહીશું કે એ એક ખુલ્લી ખીના છે જે હમણામી તવારીખોમાં જમે જમે નજરે પડે છે, તે વીરુદ્ધ તમે એકલા જુદું કહેશો તો તેથી તવારીખો ભુસાઇ જાય તેમ નથી અને તવારીખો ન ભુસાય તો પછી તમારું લખવું ખરૂં છે એમ કોઇ માને તે બનવાજોમ નથી માટે બહેતર છે કે તવારીખો વીરુદ્ધ ચુપકીટી અખત્યાર કરો.

(૭) હવે સવાલ રહ્યો “બધાયત”નો તે વીસે બાધ બંધ લખ્યું છે કે “સ્ત્રીઓની બધાયત માટે હુકમ કર્યો નેથી પાણીના પ્યાલામાં હ૦ અલીએ હાથ બોળી તે પ્યાલો સ્ત્રીઓમાં ફેંકલી આપ્યો” ત્યારે પવિત્ર કુરાને શરીરમાં પરવરહીગાર ફરમાવે છે કે—

બધાયત.

ખરેખર જેઓ તારી સાથે “બધાયત” કરે છે તેઓ માત્ર ખુદા સાથે બધાયત કરે છે. ખુદાનો હાથ તેઓના હાથ ઉપર છે.

(સુરબુલ ફતહ આ ૧૦.)

બીપલા પવિત્ર કલામો “બધાયત” નો સબંધ હાથ સાથે રાખે છે આરે ખુદા જણે બાધબંધ હાજી સુબામ-અલી કેની પયરવી કરનારા થઇ બેઠા છે જે ખુદાના

ફરમાન પર લક્ષ ન આપતાં સાધારણ પુસ્તકોના મુરીદ
બની બેઠા છે.

હેવટે હું નમૂતા પુરવક દાવત કરવાળાઓને
અપીલ કરતાં કહીશ કે આ ગુંચવણુ ભરેલી બીના જે
મસલામીઓમાં હની થઇ છે તેને સાફ કરવા માટે ઉતા
વળે “હમામ”ની ઓળખ બાહર લાવો કારણકે તમે
દાવત કરો છો ત્યારે જરૂરું છે કે જેના તરફ તમે
દાવત કરો છો તેના સાથે જરૂર તમારી પહેચાન હોવી
જોઈએ અને તે વાગતે તમારી ફરજ અદા કરવામાં
પહાત પડે તે તમારી નબળાઈ બતાવવા જેવું કરે છે
માટે આ બંદાના નેક સલામ કપુલ કરીને ગરીબ
મોમીનોની હાઝ દીલ પર ધરી તતકાળ હમામના
દીદારથી સુશરફ કરાવો.

“અલી બાન.”

પ્રકરણ ૬ ડું.

મીં અલી જનને જવાબ.

(મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલની
ચુપકીદી)

રાહે નજાત કી. ૨૭ હીરસો ૧૦ મો.

મહેરબાન ખીરાદર અલી જન સાહેબ. નેક દોઆના
તોહફા બાદ અરજ કે આ રાહેનજાત માસીક ખુદાના
ફઝલો કરમથી અને અહલેખએતે અતહાર અલબહેમુસ્સ-
લામના સદકાથી ૨૭ વરસથી અમો પ્રગટ કરીએ છીએ
અને અમોને વકીને કામીલ છે, અને ઇલહામી પાક
પાકીઝા કીતાબ જે કુરઆને શરીફ છે તેથી સંપુરણુ
સાખીલ છે કે ઇશનાબશરી (બાર ઇમામને માનવાનો)
ઇસલામી મઝહબ હક છે, તેથીજ ખુદાની તાઅરીફ, તેની
માઅરેફત, તેના રસુલ તથા ઇમામોની પીછાન, ફઝાએલ,
મોઅજેઝા, ઇલમેદીન તથા નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત,
ખુમ્સ, સદકો, ખયરાત, પરહો, મુલાહેઝો, તહારત વીગેરે
બાબતો એજ પાક કીતાબ તથા સહીહ હદીસોથી તથા

ઉંમદા દલીલો દાખલાથી આ માસીક તથા જુદી જુદી કીતાબોમાં પ્રગટ કરીએ છીએ અને વાંચી વીચારીને જેમને યકીન થાય છે તેઓ આ પાક પાકીઝા મઝહબ સ્વીકારે છે, અને અમલ કરનારા 'અમલ કરે છે.

અને જ્યારે હક્ષનાઅશ્ચરી મઝહબ ઉપર ન હાજતા અને ખરાબ હમલા થાય ત્યારે અમે સબ્યતાથી તેનો જવાબ આપીએ છીએ. મુંબઇમાં પ્રગટ થતા પ્રજામીત્ર અને પારસી રોજાંદા પેપરમાં યોગ મહીના થયા વેહરા ચર્ચાના મથાળા નીચેની ખીનામાં એ શબ્દો પણ હતા કે હમામને ગાયબ કહે તેઓ હમામની શાનને કલંક લગાડે છે, તો અમારા મઝહબ ઉપર એવો હમલો થવાથી અમેએ તેજ પેપરમાં તથા અમારા માસીકમાં જવાબ સબ્યતાથી આપેલ, અને તે અમારા જવાબ સામે મીં હસનઅલીના નામે પ્રજા મીત્રમાં લખાણુ પ્રગટ થયું, પણ તેનો જવાબ આપવાની કાંઈ જરૂરત ન હોવાથી અમેએ ચુપકાદી ઈખતીયાર કરી.

હાલમાં આપે મુંબઇમાં પ્રગટ થતા "હસમાઇલી સતપંથ પ્રકાશ" પુ ૩ અંક ૬ ઠામાં એ અમારા જવાબનો જવાબ લખાણુથી છપાંચો છે, જે કે તે ધણોજ સબ્યતા અને વીવેકથી લખ્યો છે, પણ તેમાં જે દલીલો આપે પેશ કરી છે કે મુરહાને જીવતું કરવાથી કે પોતા ઉપર સંકટ ઉપાડવાથી જે હમામત સાખીત થતી હોય

તો શમ્સ તપ્પરેજો મુરદાને જીવતું કરેલ છે, અને મહાત્મા ગાંધી જારે સંકટ ઊપાડે છે તેમને શું કહેવા ? અને હ૦ ઇમામે હુસયન અ૦ વીગેરે ઇમામોએ મુરદાને જીવતું કરેલ નથી તો તેમને ઇમામ કેમ જાણવા ? વીગેરે જાણતોનો જવાબ ખુલ્લો છે, કે શમ્સ તપ્પરેજો મુરદાને જીવતું કરેલ હોય તે શરા મુજબ સાબીત નથી, અને ઇમામે હુસયન અ૦ વીગેરે ઇમામોએ મુરદાને જીવતા કરેલ છે, છતાં તમો તેનો ઇનકાર કરો છો, અને ખારમા ઇમામ ગાયબ છે તેની સાબેતી આપ ફરઆને શરીફથી માંગો છો, તો અમોએ તેની સાબેતી લંબાણ અને ખુત્રાસાથી “અલહાદી” નામની સાડા ચારસો પેજની કીતાબમાં દરજ કરેલ છે, પણ આપે એ કીતાબ વીશે એજ લંબાણમાં છપાવ્યું છે કે ‘અલહાદી નામની ખુદ વાંચવા બાઇબંધ ભનામણુ કરે છે, તો મજકુર કીતાબ કાંઈ જવાબમાં “હલહામી” નથી કે જેના ઉપર અમો ચાલવા બંધાએલ હોઇએ, તેથી ‘અલહાદી’ વાંચવી એ કાંઈ જવાબમાં દલીલ નથી, પણ હસલામી સનદ એ ‘હલહામી’ કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે તેમાંથી જે હવાલો આપીને ઇમામની ગાયબતા સીધ્ધ કરતે તો તમારી મહેનત સફળ થવા વીના રહેતે નહી.’

તો આ વીશે જાણવું કે જ્યારે આપ ઇમામ ગાયબ હોવાની સાબેતી હલહામી પાક કીતાબના હવા-

સાથી લખવા ફરમાસ કરો છો, અને એ પાક કીતાબમાં
 હેય તો તે મુજબ ચાલવા બંધાએલા પોતાને જાહેર
 કરો છો, તો અમોએ એજ ઇલ્લાહી પાક કીતાબ કુર-
 આને શરીફ તથા મોઅત્તર તવારીખેથીજ અલ્લાહીમાં
 મજકુર ખાખત સાબીત કરી આપેલ છે, માટે આપની
 મરજી હોય તો એ કીતાબ વાંચીને વાકીફ થાઓ,
 અગર હક લાગે તો કબુલ કરો, અગર ધ્યાનમાં ન
 આવે તો કાંઈ નહી, બાકી અરસપરસ લખાણું કરીને
 વાદવીવાદના અખાડામાં ઉતરવા અમો ચાહતા નથી કેમકે
 એ ખાખત જાહેર અને સરવેના અનુભવની છે કે જેમ
 જેમ વાદવીવાદ લખાય તેમ તેમ અરસપરમ એક
 ખીજની લાગણી દુઃખાવાના લખાણુ પ્રગટ થાય છે,
 વળી હુંસાતુસી ઊપર આવીને સબ્યતાને છાપરે મુકાય
 છે, અને પરીણામ ધણે ભાગે સારું આવતું નથી.
 છેવટે આપે લખાણુમાં જે સબ્યતા વાપરી છે, અને
 અમારા પ્રત્યે જે માન ધરાવાતું લખ્યું તે માટે આભાર
 અને એહસાન માનીને આ સાદો અને કુંક જવાબ
 ખતમ કરીએ છીએ વસ્તુલામ.

પ્રકરણ ૭ મું.

મીં અલીબન અને હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલના લખાણોમાંથી
સત્ય શોધ.

આપણે પ્રકરણ ૫ માં જોયું ગયા કે મી. અલીબને
ફી ઇમામી મુખીનના લેખમાં મી. હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલ પાસે ઇમામ ગાયબ હોવાની માન્ય-
તાની સાબીતી પાક કરાને શરીફી સીધી કરી આપવા
માંગણી કરેલ છે પણ તેના જવાબમાં પ્રકરણ ૬ ઠામાં
મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ નીચે મુજબ
જણાવે છે—

“તો આ વીશે જણવું કે આપ ઇમામ ગયબ
હોવાની સાબેતી ઇલ્હામી પાક કીતાબના હવાલાથી
લખવા ફરમાશ કરો છો અને એ પાક કીતાબમાં હોય
તો તે મુજબ ચાલવા બંધાયેલા પોતાને જાહેર કરો છો,
તો અમોએ એજ ઇલ્હામી પાક કીતાબ કરાને શરીફ
તથા મોઅતબર તવારીખોથીજ અલ્હાદીમાં મજકુર
બાબત સાબીત કરી આપેલ છે, માટે આપની મરજી

હોય તો એ કીતાબ વાંચીને વાકેફ થાઓ, અગર હઠ લાગે તો કબુલ કરો, અગર ધ્યાનમાં ન આવે તો કાંઈ નહી, બાકી અરસપરસ લખાણો કરીને વાદવીવાદના અખાડામાં ઉતરવા અમો ચાહતા નથી, કેમકે એ બાબ ત જાહેર અને સરવેની અનુભવની છે કે, જેમ જેમ વાદવીવાદ લંબાય તેમ તેમ અરસપરસ એક ખીજની દાગણી દુઃખાવાના લખાણ પ્રગટ થાય છે. વળી હુસા-તુસી ઉપર આવીને સહ્યતાને છાપરે મુકાય છે અને પરીણામ ઘણું ભાગે સારું આવતું નથી. છેવટે આખું લખાણમાં જે સહ્યતા વાપરી છે અને અમારા પ્રત્યે જે માન ધરાવાતું લખ્યું છે તે માટે આભાર અને એહસાન માનીને આ સાદો અને કુંક જવાબ ખતમ કરીએ છીએ. વરસલામ.”

ઉપરના જવાબથી નીઃપક્ષપાત વાંચક તોલ કરશે કે મીં અલીજને પ્રકરણ ૫ માં જણાવ્યા મુજબ ખુલ્લા શબ્દોમાં માંગણી કરી છે કે—

“અલ્હાદી નામની ખુક વાંચવા બાઈખંધ બલામણુ કરે છે તો મજકુર કીતાબ કાંઈ જવાબમાં ‘ઇલ્હામી’ નથી, કે જેના ઉપર અમો ચાલવા બંધાએલા હોઈએ, તેથી અલ્હાદી વાંચવી એ જવાબમાં દલીલ નથી, પણ ઈસલામી સનદ એ ‘ઇલ્હામી’ કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે, તેમાંથી જે હવાલો આપીને ઇમામની

ગયખતા સોધ્ધ કરતે તે તમારી મહેનત સફળ થયા વીના રહેતે નહીં.”

ઉપર મુજબ ખુલ્લી માંગણી કરવા છતાં મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ અદ્દહાદી વાંચવા ફરી ફરી લલામણુ કરે છે અને તેથી એમ સાબીત થાય છે કે પાક કુરઆને શરીફમાં તેવી સાબીતીની બાબતો ન હોવી જોઈએ કે જે જવાબમાં રજુ કરે.

જો એમ ન હોય તો, થોડીએક સાબીતી લો જવાબમાં રહીયા દાખલ આપવી જોઈએ. એક આલીમ તરીકે અથવા એક જાહેર લેખક તરીકે મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલની ફરજ છે કે, સવાલ પુછનારને સંતોશકારક જવાબ આપવો અને તેવા બે તાસુબ જાસુને જવાબ આપવામાં કોઈપણ જાતની એબ હોય એમ અમે માની શકતા નથી, અને તેથી સાબીત થાય છે કે, કુવામાં હોય તોજ હુવાડામાં આવે, એટલે તેવી સાબીતી જો હોય તોજ રજુ થઇ શકે । છતાં નવું નવું જાણવાની અને તોલ કરવાની અમારી કુદરતી પ્રકૃતિને તે જજમેન્ટ અધુરું લાગ્યું અને તેથી અદ્દહાદી કીતાબ માંગાવી અમેને ચીપી ચીપી વાંચવી પડી કે, જેના ઉપર મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ કુખર ધરાવે છે કે તેમાંથી તેવો કાંઈ મુદ્દો

મળે ! ! આખી બુક વાંચતા થોડીએક તેમણે ઠોકી એસાડેલ બાબતો તેમાંથી મલી આવી છે.

મુળ વાત પાક કુરાને શરીરકથી સાબીતી શોધવાની હોવાથી હદીસો અને રાવીયોની બનાવટો કે અન્ય કાલવુ કીતાબોના પુરાવા તરફ સહેજ પળ લક્ષ આપવાની જરૂર જણાઇ નથી, કારણુજે દરેક ધરમમાં તેથી ઘણી વધારે સાબીતીઓવાળા મનુષ્યના હાથે લખાયેલ મન ઘડીત પુરાવાથી પોતાના ધરમને સાબેત કરવાવાળા પુસ્તકો મળી આવે છે અને તેથી તેવી બીન ઇલ્લામો કીતાબો ઉપર આધાર રાખનાર વરગ રોશની વીનાની બતીના ખાલી ખોખા સાથે અજ્ઞાનતાના અંધ કારમાં ગોથા ખાય છે. ઈસલામીઓને દરેકે દરેક પ્રીરકો એવી બીન ઇલ્લામો કીતાબો કે મનુશ્ય ઘડીત અન્ય પુરાવા અને સાબીતી ધરાવે છે કે જે વીના કોઇપણ પ્રીરકો ટકી શકે નહી અને તેથી તેવી બીન જરૂરી બાબતો તરફ લક્ષ આપવાની સહેજ પણ જરૂર જણાતી નથી.

હાંસલ કલામ ! નીચેની કુરાને શરીરકની આબ-તોને પોતાની સાબીતી તરીકે મીં હાજી ગુલામ-અલી હાજી ઇસમાઇલ 'અટહાદી' કીતાબમાં ગુરુ કરે છે, જે વાંચી મનન કરી તલલામ કરતાં નીચે મુજબ સાર અમોને મદયો છે, જે વાંચક વરગ સમક્ષ

૨જી કરીએ છીએ જેથી ની:પક્ષપાત વાંચક હક અને ખાતીલ સમજી શકશે.

અટલાદી કીતાબમાંથી ઉતારો.

“અને સુરએ માએદાની ૧૩ મી આયતમાં ફર-
માવે છે, વખઅન્ના મિન હો મુસનય અશર
નકીબા, એટલે અમેએ ખની ઇસનાઇલમાં ખાર નોકબા
સરદાર મુકરર કર્યા અને બીજી જગોએ ફરમાવ્યું છે,
વકત અનાહો મુસનતય અશરત અરખાતન
ઓમમા, એટલે અમેએ તેઓમાંથી ખાર અસખાત
(પૈત્ર) થી સમુહ મુકરર કર્યા તેમજ તેણે ફરમાવ્યું છે,
વસ્સમાએ ઝાતિલ ખોરજે, એટલે આસમાનમાં
ખાર ખુરજ (ગૃહ) છે.

ખુદાએતઅલાએ સુરએ તવખાની ૩૬ મી આયતમાં
ફરમાવ્યું છે કે “હન્નિ ઈદ્ તરશોહુરે ઇન્દલિલા
ઇસ્નાઅશર શહરા, ફી કિતાબિદલાહે, યવમ
ખલકસ્સમાવાતે વહઅઝ, મિનહા અખઅતુમ
હોરોમ, ઝાલિકદીનુલ કયીમ.” એટલે અહલાહે
મહીનાં ખાર મુકરર કર્યા છે અને તે અહલાહની કીતા
બ એટલે લવહે મહકુઝમાં આસમાન-જમીન પવદા
કરી ત્યારથાજ દરજ કરેલ છે, અને એ ખારમાં ચાર
હુરમતવાળા છે.

જાહેરી શખ્દી અરથ તો એ મુજબ છે, પણ

તેની તાવીલ તફસીરે જુહાન વી૦ માં એમ છે કે એ શેહર (મહીના)થી મુરાદ હમમ છે, કે ખુદા ફરમાવે છે કે આસમાન-જમીન પયદા કર્યા ત્યારથીજ લવહે મહકુઝમાં લખાએલ છે કે હમમ ખાર છે અને તેમા ચાર હુરમતવાળા છે અને એજ ખારથીજ 'દીન' કાયમ છે. ચાર હુરમતવાળા છે તેથી મતલબ કે ખુદાએ પંજે તને પાક માટે પાંચ નામ પોતેજ મુકરર કરેલ છે, તેમાથી ચાર નામ પોતાના એ નામમાંથી કાઢ્યા કે જે ગુણ દરશક છે, એટલે ખાસ નહી, પણ સીકત (ગુણ) છે."

(અદહાદી પા ૪૭-૪૮-૪૯.)

અમારો ખુલાસો.

ખાર હમમની સાબીતી માટે અદહાદી કીતાબ કે જે ૪૧૪ પાનાની છે, તેમાં ફક્ત બિપરની લીટી-એજ કર્તાએ આપેલી છે અને તે પણ મારી તોડીને અરથના અનરથ કરી ધુસાડી છે, છતાં ઇનસાફ હાખલ આપણે તેનું મનન અને શોધ કરવી ઘટે છે.

મી૦ હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલ અદહાદી કીતાબમાં સુરે મઆહાની ૧૩ મી આયત જણાવે છે પણ તે તે સુરાની ૧૩ મી નહી પણ ૧૨ મી આયત છે એ ધ્યાન ખેંચવાની રજા લેતાં ૧૨ મી આયતના ફકરાનો સદાખરો બીતારો પ્રોફેસર મી૦

ઇસ્કાનીએ કરેલા કુરાને શરીફના તરજુમામાંથી ત્રીએ
આપીએ છીએ.

મીં ઇસ્કાનીના કુરાને શરીફના
તરજુમામાંથી.

“અને પરેખર ખુદાએ અસરાઇલના ઘિહરાએ
પાસેથી કરાર લીધો અને અમે તેઓમાંથી બાર સરદારો
બનાવ્યા અને ખુદાએ કહ્યું કે પરેખર હું તમારી સાથે
હું. જે તમે નમાઝ પઠો અને ઠકાવ આપો અને
મારા પેગમ્બરો પર હુમાન લાવો અને તેમને માન
આપો. અને ખુદાને તીખાલસપણે ખીરા તે હું તમારા
અપરાધ માફ કરીશ અને તમને જેહેન્નની વાજીઓમાં
હાખલ કરીશ, જેની ત્રીએ નદીઓ વહે છે, પણ આ
પછી તમારામાં જે કોઇ કાફર થાય તેણે પરેખર સીધા
રસ્તો ખોલો છે.”

(કુરાને શરીફ સુરે માઅદા આ. ૧૨.)

બાર સરદારો માટે પ્રોફેસર મીં ઇસ્કાનીનું
ટીપણું.

એસરાઇલના વંશજોએ મેક્કા દેશ છુટ્યા પછી
ખુદાએ તેમને શામ કે જેમાં તે વખત અમાલેહા બલના
રાજસો વસતા હતા તે આપવાનું વચન આપીને ત્યાં
જવાનો હોકમ કર્યો. એમ કહેવામાં આન્યું છે કે તે

રાક્ષસો ૮૦૦ થી ૩૩૦૦ વાર ઉંચા હતા. તેઓની વાડી
 ઓમાં એવી મોટી દ્રાક્ષો હતી કે તેનો એક ઝુમખો
 પાંચ માણસોથી ઉંચકાય અને દાડેમના અરધા છોતરા
 માં પાંચ માણસો સમાઈ શકે, તેથી ૬૦ મુસાએ
 ખુદાના ફરમાનથી ચઢાઈ કરવા માટે બની એસરાઇલની
 બાર કોમમાંથી બાર સરદારો નીમ્યા. જ્યારે તેઓ તે
 દેશની સરહદ પર આંચા ત્યારે ૬૦ મુસાએ પેલા બાર
 સરદારોને તે દેશની હાલત વીશે ખબર કાઢવા મોકલ્યા,
 પણ તેઓને રસ્તામાં ઉજ-એન-ઉતુક મળ્યો, જે
 ૩૩૦૦ વાર ઉંચો હતો, તેણે તેમને પોતાની અંગરખા
 ની ચાળમાં લઈ લીધા પછી તે પોતાની મા પાસે તેમને
 લઈ ગયો અને પગ તળે છુંદીને તેમને મારી નાખવાની
 તેણે તેણીની પાસે રજા માંગી, પણ માએ તેઓને છોડી
 મુક્યા એમ ધારીને કે તેઓ આ ખબર તેમના લશ્કરને
 આપશે અને તેથી તેઓ નાશી જશે. આ સરદારો પાછા
 આંચા પણ પોતાના ટોળાઓ નાહીંમત થઈ જશે એમ
 ધારીને તેઓએ આ વાત તેમને જાહેર નહી કરવાનો
 ઠરાવ કર્યો તેમ હતાં તેઓએ ૬૦ મુસા અને હાઈનને
 બધી વાત કહી, જાવણીમાં પહોંચ્યા પછી દશ જણાએ
 જાહેર રીતે પોતે જે જોયું હતું તે કહ્યું અને જે
 જણા સુપ રહ્યા. આથી એસરાઇલના છોકરાઓ ગભ-
 રાયા અને બોલ્યા કે આવા માણસોની સામે આપણે

કેમ લડી શકાએ ? આ કુરનો સંબંધ આની સાથે છે.

* * *

સુરતુત તઉબા આયત ૩૬ મી.

“ખરેખર મહીનાની સંખ્યા ખુદ પાસે તેની લખેલી કીતાબમાં તે દીવસથીજ ખાર છે કે જે દીવસે તેણે આકાશ અને પૃથ્વી પેદા કરી છે. તેમાંના ચાર હરામ છે. આ સત્ય ધરમ છે માટે તે મહીનામાં તમે પોતાની ઉપર જોલમ કરો નહીં અને તમે સખળા મોશરેફો સામે લડો જેવી રીતે કે તેઓ સખળા તમારી સામે લડે છે અને જાણો કે ખરેખર ખુદ પરહીઝગારો સાથે છે.”

(કુરનો શરીફ સુરતુત તઉબા આ. ૩૬.)

ચાર હરોમ માસ ઉપર પ્રોફેસર મી૦

ઇસ્કહાનીનું ટીપણ.

“આ ઠેકાણે ખુદ મુસલમાની કાયદા જેવા કે રઝા રાખવા, હજ કરવી, ઝકાત આપવી વીગેરેનો વખત જાળવવાનું ચંદ્રના દેખાવની ગણતરી ઉપર મુકરર કરે છે, પણ અરબ ભોકાની પેઠે સુરયની ગતીની ગણતરી ઉપર નહી, કે જેઓ યહુદી અને ખ્રીસ્તી પાસે થી પોતાના ચંદ્ર વરસને સુરય વરસમાં હિંતારી દેવા માટે ત્રીજે ત્રીજે વરસે એક અધીક માસ નાખવાનું

શીખ્યા હતા અને તેથી હજ અને રજાના વખતમાં
ફેરફાર થતો હતો.”

ઉપરની આયતો ઉપરથી નીકળતો સાર.

હવે કીતાબ અલ્હાદીના કર્તાની લીધેલ કુરાને
શરીફની મજકુર સાબીતીઓ ઉપરથી શું સાર નીકળે
● તે લખાસીએ—

૧. સુરએ માઅદા આયત ૧૨ નો અરથ
જોઈતાં તથા ટીપણુ લખાસતાં આપણને [સાફ જણાય છે
કે આર હમમ હોવાનું તેમાંથી કોઈપણુ સીતે સાબીત
થઈ શકતું નથી. હમમનો સવાલજ તે જગોએ નથી,
હમમનો લોકોની વાતમાં આર હમમની વાતનો મુદ્દો
કેમ સમાય ! અને તેથી તે કોઈપણુ શખ્સની અક્લમાં
ધર જોયે તેમ નથી અને તેથી ખરા પુરાવાની જોરહાજ-
નીમાં આવા ફાકટ ફાંફાં મારી આર શખ્સ ઉપરથી
પોતાના મુદ્દા માટે સાબીતી લાવી જોળાઓને અને
અજાનોને ભરમાવાનો આ રસ્તો અલ્હાદી કીતાબના
કરતા જેવા આબીમને ખીલકુલ લાયક ન ગણાય ! !

૨. તેજ મુજબ આગળ આલેલ આયતોના કુંક
કુકડાને આર શખ્સ ઉપરથી પોતાના મુદ્દા માટે ઠોકરી
જોસાડેલ છે. આર મુરુબ કે આર અરબાત ઉપરથી

ધમામની ખારની મથુત્રી કરવી તે અહહાદી ક્રીતાખના કરતાની ખરા મુદા હોવાની નમળાધંજ બતાવે છે અને તેવા મન ધડીત મુદા કોઇપણ અકકલમંદ માથુસના મગજમાં કઠીપણ ઉતરી શકે તેમ નથી.

૩. સુરતુત તઉખા આયત ૩૬ માં તે અહહાદી ક્રીતાખના કરતાએ મુદા મુડીની, ગેરહાજરીમાં અરથનો ઉલટો અરથ કરી પોતાનો કકા ખરો કરવાની વેલરણમાં તદન કાચુંજ કાપી નાપ્યું છે. મીં હા● ગુલામઅલી તાલીલ અરથ તરીકે ખાર માસને ખાર ધમામની ઉપમા આપી ચારને હુરમતવાળા જણાવે છે એટલે કે ખાર ધમામના નામોમાં ચાર નામો હુરમત વાળા છે. મીં હા● ગુલામઅલી એક આલીમ તરીકે સંપુરણ રીતે જાણતા હોવા ; જોઇએ કે તેઓ તેઓના મુદાઓનો પાયો તદન રેતી ઉપર બાંધે છે, પથ જ્યાં ગાઠેજ ન હોય તેા લાવેજ ક્યાંથી ? અને તેથીજ હુરોમનો અરથ જેમ પ્રાં મીં ઇસ્ફાનીએ પ્રગટ કરેલ કુરાનના તફસીરમાં અરથમાં હુરામજ કરેલ છે, તેને મુદા સાર લેવા માટે તેમણે અરથ બદલી હુરમતવાળા ઠોકી બેસાડેલ છે.

મજહુર આયતના પ્રાં મીં ઇસ્ફાનીએ કરેલા અરથ પ્રમાણે હુરોમનો અરથ હુરામ લેતાં મીં હા●

ગુલામઅલીના વીચાર મુજબ બાર માસને બાર ઇમામ તરીકે ગણીએ તો, તે ચાર ઇમામમાં કયા ચાર હુરામ ઇમામ છે, તે ખતાવવા મીં હાજી ગુલામ અલી હાજી ઇસમાઈલ તકલીફ લઈ પોતે જે કાચું કાપી નાખ્યું છે, તેમાં કાંઈ સુધારો કરશે તો ઉપકાર થશે.

૪. મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલના કાબેલા અરથ મુજબ જે ઇમામની સંખ્યા બારની ગણીએ તે કદી સત્ય એટલા માટે નથી કે પાક કુરાને શરીફમાં હં શાયઅબ નખી તથા હં સાલેહ નખી માટે ફરમાવેલ છે કે—

“ઇન્નહો માલખે ઇમામી મોખીન.”

એટલે—એ બંને ઇમામે મોખીન છે.

જેનો ઉતારો મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલે અલહાદી કીતાબમાં પાં ૨૭ માં લીધેલ છે, તેમજ હં ઇબ્રાહીમ માટે પણ પાક કુરાને શરીફમાં ફરમાવેલ છે કે—

“ઇન્ની જએલક લીન્નાસે ઇમામન.”

એટલે કે—“ખરેખર મેં તને લોકો માટે ઇમામ બનાવેલ છે.”

જેનો ઉતારો પણ અલહાદી પુસ્તકમાં તેના કરતાએ પાના ૮ માં લીધેલ છે, તો હવે એ મુજબ લંબાણ

તપાસ કરતાં ઇમામની સંખ્યા વધતીજ જાય છે તે પછી તે વધતી જતી સંખ્યા ખોટી ગણવી કે મી. હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલના કરેલા અરથ મુજબ આરની મુકરર સંખ્યા દર્શાવતી આવતો ખોટી ગણવી?

દુકમાં આર ઇમામ હોવાનું પાક કુરાને શરીફમાં કોઇ ઠેકાણે લખેલું નથી એમ ઉપરની આવતો તપાસતાં સાબીત થાય છે અને હજી પણ ઉપરની આવતો સીવાય હોય તો તેઓ દરશાવે એમ અમે માંગણી કરીએ છીએ. કુરાને શરીફ જેવી ઇલ્હામી કીતાબમાંની આવતોના ખોટી રીતે અરથના અનરથ કરી કે મારી ઠોકી અરથ કરવા મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ જેવા આલીમ માટે કેટલું નીચું જોવડાવનારું ગણી શકાય તેનો વાંચક વરગે તોલ કરવો.

ઇમામ ગયબ હોવાનો મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલનો મુદ્દો.

હવે ઇમામ ગયબ હોવાનો અલ્હાદી કીતાબના કરતા પાક કુરાને શરીફનો કથો મુદ્દો ધરાવે છે કે જે ઉપરથી મીં અલીગઝને અલ્હાદી કીતાબ વાંચવાનું જણાવે છે, તે તપાસતાં નીચેની આવત આખી પુસ્તકમાંથી મલી આવે છે.

અટલાદી કીતાબમાંથી.

“તે વીશે કુરાને શરીફમાં પહેલા સીપારાની પહેલી આયતમાં પુલ હરમાને છે—

બિસમિલ્લા હીર રહમાનીર રહીમ,
અલીફ, લામ, મીમ, ઝાલીફલ કીતાબુ,
સારયખા ફીહી હુદન લિલ મુત્તકીન,
અલ્લઝીના, યુઅમીનુના બિલગયબી.

એટલે—આએ કીતાબ છે કે જેમાં જરાપણ શક નથી અને તે એ પરહેઝગારોને હીદાયત કરનાર છે કે જેઓ ગયબ ઉપર ઇમાન લાવે છે.

(અટલાદી પા. ૧૫૦.)

ઉપરની આયત માટે ત્રાં૦ હસ્કિહાનીએ
કરેલ પુલાસો.

ઉપરની આયતમાં ગયબ ઉપર ઇમાન લાવવાનો અરથ પુસ્તક કરતા ઇમામના ગયબ હોવા માટે કરે છે, જ્યારે તેજ આયતનો તરજુમો ત્રાં૦ મીં૦ હસ્કિહાની નીચે મુજબ પુલાસાવાર કરે છે.

“કુપાણુ (અને) હયાણુ પુહાના નામથી શરૂ કરું
ધું. અ. લ. મ. (૧) આ તે કીતાબ (કોરઆન) છે કે
જેમાં કાંઈ શક નથી ને પરહેઝગારોને રસ્તો દેખાડનાર

છે. (૨) કે જેઓ (ધરમની) અદ્રવ્ય* બાબતોમાં ધમાન લાવે છે.

*ગયબ અદ્રશ્યના ટીપણમાં મીં હરફાની લખે છે કે, ગયબનો અર્થ અદ્રવ્ય થાય છે, જેમકે ખુદા, ફરેસ્તાઓ, ક્યામતનો દીવસ, બહેસ્ત, દુઝબ વગેરે કે જે જેવામાં આવતાં નથી. તેથી આ વાક્યનો અર્થ એ કે ખરા મોમનો તેઓજ છે કે જેઓ તેમાં ધમાન લાવે છે.

અમારો ખુલાસો,

મીં હરફાનીએ કરેલ ટીપણના ખુલાસા ઉપરથી સાફ જણાય છે કે ગયબ શબ્દ ધમામત માટે વપરાયેલો નથી. કદાચ બડીલર મીં હાજી ગુલામ-અલી હાજી ઇસમાઇલના કહેવા મુજબ કબુલ કરી લઈએ તો, જ્યારે આ આયત નાઝીલ થઈ તે જમાનાના લોકો ધમામ ગયબ ન માનતા હોય તો તે મોમીનો નથી, તેથી તે વખતના જાહેર ધમામ હં મળીલા મુરતઝાઅલી વીગેરે ધમામો નજ ગણાય અને તેઓ ઉપર ધમાન લાવનાર (કારણકે તેઓ ગયબ નહી હતા) મોમીનો નહી હતા ! આ ઉપરથી સાબીત થાય છે કે મજહૂર આયતકહી પશુ ધમામતની ગાવબતા સાબીત કરતી નથી.

અટલાહી કીતાબના કર્તાએ એ કીતાબ પાના ૪૧૪ માં લખી છે જેમાં બાર હિમામ અને ગયબ હિમામત વીશે ઉપરનીજ આયતો આખી બુકમાં રજુ કરી છે, જે ખીલકુલ મનઘડીત અને તાણી તોડી ઠોકી બેસાડેલ છે એમ ઉપર મુજબ સાબીત થઇ ચુકે છે. એજ કીતાબમાં લખેલું છે કે—

“પાક કુરાને શરીફમાં ખુદાવંદતઆલાએ કેટલેક ઠેકાણે ફરમાવેલ છે કે—

“વલા રત્બીન વસાયાએસિન ઇલ્લા ફી કીતાબીમ માબીન.”

એટલે કે—દરેક ચીજ લીલી હોય કે સુકી, મતલબકે તમામ બાબત જાહેર કીતાબ (કુરઆન) માં છે. |

(અટલાહી પા. ૨૯-૩૦)

કોઈપણ એવી લીલી કે સુકી ચીજ નથી કે જે આ પાક કીતાબ (કુરઆન) માં ન બરાવવામાં આવી હોય, ત્યારે હિમામત જેવી બાબત કુરાને શરીફમાં ન હોય એ કહી બનવા ચેગ્ય નથી. મી. હાજી ગુલામ-અલી હાજી હસમાઇલ કુરાને શરીફની આયતોનો જાહેરી અરથ નહીં લેતાં તાવીલ અરથ લેવાનું જણાવે છે કે જે લેમનો કરેલો અરથ કહીપણુ કોઈપણુ અકલમંદ માણુસની અકલમાં ફતરે એમ નથી છતાં

તેઓ પોતાનો કરેલો અરથ તાવીલ અરથ સત્યજ છે એમ કહી કહી નહીંજ શકે કારણકે—

સુરએ આને ઇમરાનની ૭ મી આયતમાં ફરમા વેલ છે કે—

“વમા યઅલમો તાઅવીલહુ દલદલાહો વરાસેખુન ફીદઈદમે.”

એટલે—તેના ગુહ્ય બેદવાળા કલામની તાવીલ કોઈ જાણતુ નથી પણ અલલાહ તથા એ ખુઝરગો કે જેઓ ઇલમમાં સંપુરણ પ્રવીણ અને કામીલ છે.

(અલ્લાહી પા. ૫૩.)

તે ખુઝરગો નખી અથવા ઇમામો છે, તે હાજર ઇમામ વગર ફરાને શરીફની આયતોની તાવીલ સમજવાને કોઈની વાહત નથી, એમ ઉપરની આયતથી સાબીત થાય છે અને તેથી મી. હાજી ગુલામઅલી હાજી હસમાઇલ પોતે કરેલ અરથ ખરો છે એમ કહીપણુ કહી શકશે નહીં ત્યારે મનઘડત અરથો કરવામાં તેમના જેવા આલીમ માટે કેટલું જોખમભર્યું છે, તે જણાવવા અમે તે આયતનો ઉપલો તથા નીચલો ભાગ સંપુરણ અગ્થ સાથે નીચે આપીએ છીએ.

“ખુદા તેજ છે કે જેણે તારી ઉપર ફરાન મોકલ્યું છે કે જેમાં કેટલીક આયાત મોહકમ (સ્પર્ટ)

છે. તે આયાત તે કીતાબની માતા (મુળ) છે, અને ખીજ કેટલીક મોતશાખેહાત (ખહુ અરથી) છે, પણ જેઓના અંતઃકરણમાં અવળાઈ છે, તેઓ (તે કીતાબમાં) જે મોતશાખેહ છે તે પ્રમાણે ચાલે છે, તે ફેત્ના (કાફરપણા) ની ઇચ્છા અને પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે અરથ કરવાના હેતુથી છે, પણ તેનો અરથ ખુદ સીવાય ખીજે કોઈ જાણતો નથી.”

(સુરે આલે ઈમરાન આયત ૭ મી.)

હવેની આયત સાફ સુચવે છે કે “જેઓનાં અંતઃકરણમાં અવળાઈ છે અને જેઓને ફેત્ના (કાફરપણું) કરવાની ઇચ્છા છે તેઓજ મોતશાખેહાત (ખહુ અરથી) આયતો પ્રમાણે ચાલે છે અને પોતાની મરજી મુજબ અરથ કરે છે.”

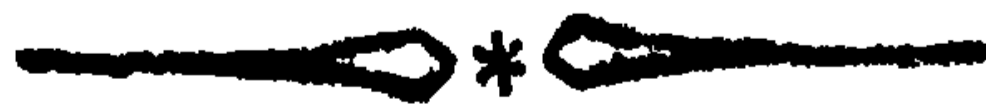
ત્યારે મી• હાજી ગુલામઅલી હાજી હસિમા-હલ પોતાની વાતને ટેકા આપવા સ્પષ્ટ આયતોની ગેરહાજરીમાં મોતશાખેહાત (ખહુ અરથી) આયતો પ્રમાણે ચાલી પોતાના મનઘડીત અરથ મારી ઠોકા કરી બેસાડે છે તેને માટે શું ધારણું ? તે વાંચક વરગે વીચાર કરી લેવો,

કુંકમાં મી• અલીજાનની માંગણીનો જવાબ આપવાની અશક્તીને લીધે ‘અમો વાદમાં ઉતરવા નથી માંગતા’ કહેવું એ, અને અલ્હાદી કીતાબમાં જણ્યુ

વેલ તેઓના મુદાની આયતોની અમોએ કરેલ ચોખવટ બાદ મીં હાજી ગુલામઅલી પાસે બાર ઈમામની માન્યતા અને ગયબની માન્યતાના મુદા પાક કુરાને શરીફથી નથી એમ સાફ સાફ સાબીત થાય છે.

મીં અલી જાને કુરાને શરીફથી સાબીતી માંગેલી હોવાથી હદીસો માટે કાંઈ બોલવાનું રહેતું નથી અને તે બાબતમાં મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઇલ કપુલ કરે છે કે હદીસોનું ઠેકાણું નથી, જેમકે તેઓ તેજ કીતાબમાં પાને ૨૨૮ લીટી ૮ થી ૧૧ માં લખે છે કે “અને એ સાબીત કરવાની જરૂર નથી કેમકે રીવાયત કરનારાઓ અને રીવાયતો તથા હદીસોમાં થએલા ફગ્હાર અને સુધારા વધારાનો જે હાલ છે તે મશહુર છે.”

એ ઉપરથી રાવીયોની રીવાયતો અને કુરાને શરીફની આયતો સાથે નહીં સબંધ રાખતી હદીસો ઉપર ઈમામત જેવી બાબતનો મદાર બાંધવો એ ફકત રેતી બીપર હવેલી ચણવા બરાબર છે.

પ્રકરણ ૮ મું.

ધમામે મુખીન.

બ્યારે ધમામની ગયળની માન્યતાની સ્પષ્ટ આયતો પાઠ કરાને શરીરમાં નથી તો, જાહેર ધમામ માટે લેવી આયત છે કે કેમ ? તે સોધવાનું સાધારણ્ય રીતે મન થાય છે અને તેથી લેવી નીચેની આયત તેના પાઠા પુરાવા દાખલ મજબૂર છે અને જે અલ્લાહી પુસ્તકના કરતાએ તેજ હોતાજમાં પાને ૨૬ માં દાખલ કરેલ છે.

“વ કુલ્લ શયધન અહસયનાહો હી ધમામી મ્મોખીન.”

શબ્દાર્થ.

વ - અને અહસયનાહો - અમોએ રાખી છે,
કુલ્લ - સખળી શી - માં, અંદર, પાસે.
શયધન - ચીજો. ધમામો - ધમામ.

મ્મોખીન - જાહેર.

એટલે કે—દરેક ચીજ (હલમ વગેરે) નો અહેવાલ જાહેર ધમામ પાસે છે.

મોખીન શબ્દ ગયબથી ઉદ્ભવે છે, વળી ઇમામે મોખીન (બહેર ઇમામ) સાફ સાફ ખતાવી આપે છે કે ઇમામ કદી ગયબ હોયબ નહીં અને ગયબ ઇમામ હોય તેની પાસે તમામ ચીજ મુદ્દમ વીગેરેનો અહેવાલ નથી.

કેટલાએક ભોકો આ જગ્યાએ ઇમામનો અરથ કુરઆન કે સવહે મહફુઝ કરે છે પણ તે માટે મી. હાજી ગુલામઅલી પોતેજ પુલાનો કરવા કહે છે કે—

“અને જો આ જગ્યાએ ઇમામે મોખીનનો અરથ ‘સવહે મહફુઝ’ નીરમાણુ થયેત ચીજો સમીક્ષી તખ્તીનો ઇનકાર કરે છે અને કહે છે કે તમામ ચીજો તેમાં સખાયેલી છે તો, સવહે મહફુઝ માટે ઇમામ શબ્દ કુરઆનમાં કેાપ જગ્યાએ આવેલ નથી અને તે અંધ-એસ્તો પણ નથી અને પવગમ્મર તથા ઇમામ માટે એ શબ્દ પુદાએ કુરાનમાં હ૦ શોઅવખ નથી તથા હ૦ સાલેહ નથી માટે વાપરેલ છે જેમકે ફરમાવેલ છે કે “ઇન હોમા સબ્બે ઇમામી મોખીન” એટલે એ બંને ઇમામે મોખીન છે.”

(અહકાદી પા. ૨૭)

ઉપરનો ફરો એટલું કહીને કલાવવાને બધા છે કે

પુદાવંદતઆલાએ જે જગોએ ઇમામ શબ્દની જરૂર પડી
ત્યાં ઇમામ એએ એાપું ફરમાન્યું છે અને તે માટે
આને શબ્દ વાપરેલ નથી ત્યારે નકીબા કે
અસ્ખતન, ખોડજ વગેરે શબ્દો ઇમામની જગોએ
ઠાકો ખેસાડવામાં કેટલું જોખમ સમાયલું છે તે સુરે
આલે ઇમરાન આપત ૭ મી વાંચવાથી જણાશે.

જહર ઇમામની જરૂર.

જહર ઇમામની પીછાણી કેટલી જરૂર છે તે
નીચેની આપતો, હદીસો અને દાખલાથી જણાશે કે જે
મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલે તેજ
કીતાબમાં રજુ કરેલ છે.

“ઈકમાલુદીનમાં લખ્યું છે કે અપાન બીન
તગલખે હજરતે ઇમામ અબી અમદીદલાહ અં ને
પુછ્યું કે ‘જો કેાઈ માણસ સરવે અધમ્મએ અતહારને
તફ્ફીલવાર પીછાણે પરંતુ પોતાના ઝમાનાના ઇમામને
ન એાખે તો શું તે મોઅમીન છે?’ ફરમાન્યું ‘નહી’
પુછ્યું કે ‘શું તે મુસલમાન છે?’ ફરમાન્યું ‘હા’ ”

(અલહાદી પા. ૪—૫)

“ધન્ની તારેકુન ક્રિકોમુરસકલધનિ અહ
 દોહોમાં અકબરો મેનદઆખર. કીતાબુદલાહે
 વધરતી, ધન્તમરસકતુમ બેહેમા, લન્તઝિદ્દુ-
 બઅદી, ફધન્નહોમા ‘લંચ્ય ફતરેકા અલદહુબ્ઝ.’”

એનો ખુલાસો એ કે—“હું તમારામાં મારી પાછળ
 એવા માનવંતી જલીલુલકદર, અઝીમુરશાન ખુઝુરગ
 અને ભારે બે ચીજ મુકી જઈ હું કે તે એકબીજીથી
 વધારે મરતમો ધરાવે છે, કે તેમાંની એક તો અદનાહની
 કીતાબ (કુરઆને શરીફ) છે અને બીજી મારી “અલ્લે
 અયત” છે અગર તમો એ બંનેને વળગી રહેશો અને
 તેઓની તાબેદારી કરશો તો મારી પાછળ તમો હરગીઝ
 ગુમરાહ થશો નહી અને એ બંને ચીજ આપસથી જુદી
 નહી થાય એટલે મુખી કે કયામતમાં “કહેવસરતા”
 હોઝિઝ મુખી સાથેજ આવશે.”

(અલ્હાદી પા૦ ૩૪.)

*

*

*

“સુરએ નેશાની પદ મી આયતમાં ખુદાએતઆ-
 લાએ કુરાનેશરીફમાં ફરમાવ્યું છે કે—

યા અય્યો હુદલઝીના આમનુ અતી ઉદનાહ
 અતી ઉર રસુલ વ આલીલ અમરે મીનકુમ.

એટલે—અય ઇમાનવાળાઓ તાબેદારી કરો અલ્હા-

હની અને તામેદારી કરો રસુલની અને ઓલીલ અમ્મ
એટલે હુકમવાળાઓની.

(અહલાદી પા. ૪૬.)

* * *

“સુરએ આત્ર ઇમરાનની નવમી આયતમા ફર-
માવે છે કે—

વ મા યઅલમો તાઅવીલહુ ઇલિલલાહો
વરાસેખુન ફિલ્લિમ.

એટલે—તેના શુદ્ધ ભેદવાળા કલામની તાવીલ કોઈ
જાણતું નથી પણ અહલાહ તથા એ ખુરુગો કે જેઓ
ઇલમમા સ પુરણ પ્રતીણ અને કામીલ છે.”

(અહલાદી પા. ૫૩)

* * *

ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે—

વઆતુહ્યોયુત મીન્અખવા બેહા.

એટલે—ધરોમાં તેના દરવાજાઓમાંથી આવો.

ખુદાસો એ કે જેમ જ્યાંસુધી દરવાજાઓમાંથી દાખલ
ન થાય ત્યાંસુધી ગામ કે ધરમાં દાખલ થવાતું નથી.”

(અહલાદી પા. ૫૪.)

તે દરવાજા હાજર અને જાહેર ઇમામ છે અને
તેજ ઇલમના દરવાજા છે. જેમકે ૬૦ મહુમદ
સુરતફા (સ૦) એ ફરમાવ્યું કે—

અના મદીન તુલ ઇદિમ વ અલીયુન ખાબોહા,

૩ મન અરાહલઇદિમ ફટ્યા અતીદખાખ.

૨- એટલું-હું એલમનું શહેર છું અને અલી તે શહેરના દરવાજો છે, તો જે કોઈ ઇદમ મેળવવાનો દરવો કરે તેને જોઈએ કે શહેરના દરવાજામાંથી આવે.

તેથી જ્યાં સુધી દરવાજામાંથી દાખલ થયા વગર શહેરમાં દાખલ થઈ શકાતું નથી તેમ હાજર અને જાહેર ઇમામની પહેલાણી વગર ઇદમ હાંસલ થઈ શકતું નથી અને જેમ દરવાજામાંથી નહીં દાખલ થનાર એક કે બહારવટીયો ગણાય છે તેમ જાહેર અને હાજર ઇમામ વગર ઇદમ મેળવનાર તેવો ગણાય છે.

હાજર અને જાહેર ઇમામની શનાખત માટે સેંકડો હદીસો અને પુરાવા છે અને તેથી અત્યારે લંબાણ થવાના સખમથી ઉપરનાજ દાખલા આપેલા છે કે જે મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી હસમાઇલે પોતાની બુક અદહાદીમાં દરજ કરેલા છે.

જ્યારે સાખીત થયું કે હાજર અને જાહેર ઇમામની જગતમાં જરૂર છે અને દરેક મોમીનોની ફરજ છે કે તેને ઓળખી તેની તાખેદારી કરવી અને ગયબ ઇમામતની કોઈ સાખીતી કરાને શરીફમાં નથી એમ પણ સાખીત થયું તો, દાના અને સમજી શખસની

કરજ છે કે કીતાબે, રાત્રીયો અને કીસ્મા કહાણીઓ ઉપર બેસી રહી પોતાની આકૃષ્ટ પરામ નહી કરતાં કીતાબે અલદામી મુજબ ચાલી સત્ય શોધ કરી હાજર અને જાહેર ઇમામની શનાખત રાખી તે પાક જાતને શરણે જાય અને જાહેલીયતના મોતે મરતાં બચે.

૫ ઝાલકે ફઝલુલ્લાહે યો અતીરે મંચશાએ.

અલલાહ તઆલાનો ફઝલ છે, તે જેને ચાહે તેને આપે છે.

ફઝલ એટલે સમગ્રણુ કે હીનાયત ખુદાવંદતાલા જેને ચાહે તેને આપે છે માટે ખુદાને પ્રીય થઇ પડવા માટે તેના હુકમો વીરુધ્ધ નહી વરતતાં તે પાક જાત જેમ રાજ થાય તેમ વરતવું જોઈએ અને તોજ તે ખારીતાલા પોતાની ફઝલ વરસાવશે, કારણુ જે એક ઠેકાણુ લખેલું છે જે—

“કાઇપણુ મનુશ્ય પર ઇશ્વર કૃપા કે અનુ-કૃપાની નીશાની, તે મનુષ્યને સુખુદો કે કુખુદની મળવા ઉપરથી સમગ્ગય છે.”

ખુદાવંદતાલા તેવી ફઝલ સરવને આપે એવી દુઆ સાથે આ નાંતું પુસ્તક સમાપ્ત કરીએ છીએ. આમીન !

સાંકળિયુ.

પાનું.

૧—પ્રકરણ ૧ લુ. તારીખ ૪ થી રખીકલ આખર ૧
વહોરા ચર્યા મીં મુન્તઝીરનો લેખ.

૨—પ્રકરણ ૨ ઝાં. વહોરા ચર્યા.

મીં એ દીઠારીનું લખાણ૪

૩—પ્રકરણ ૩ ણું. શું ઇમામ ગયખ નથી ? ૧૦
મીં ઇશનાઅશરીનો લેખ.

૪—પ્રકરણ ૪ થું. ઇમામ હાજર કે ગયખ ?

મીં હસનઅલીનો સુધારો.... ...૧૪

૫—પ્રકરણ ૫ મું. શી ઇમામો મુખીન.

રાહિ નગ્નતના અધીપતીને જવાખ ...૧૬

૬—પ્રકરણ ૬ ડું. મીં અલીગ્નને જવાખ,

મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમા-

ઇલની ચુપકીદી૨૩

૭—પ્રકરણ ૭ મું. મીં અલીગ્ન અને હાજી

ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલના લખાણોમાંથી

સત્ય શોધ૨૭

૮—પ્રકરણ ૮ મું. ઇમામે મુખીન૪૬

આ પુસ્તક મેનેજર વલીમાઇ નાનજીએ ધી ખોગ્ન
સીન્થી પ્રેસ, ૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઇ, નં ૦ ૯
માં છાપી.

આપણી કોમનાં વાજત્રો.

ઈસમાઈલી સતપંથ-પ્રકાશ

વારસીક લવાજમ રૂ. ૨૫ દેશાવર માટે રૂ. ૩
પોસ્ટેજ સાથે આ માસિક-દરચંદ્રે રેગ્યુલર
ખહાર પડે છે. ઠેં ખોળ સિંધી પ્રેસ
૧૧૩, પાલખી મહોલા મુંબઈ ૬

ઈસમાઈલી આફતાબ.

વારસીક લવાજમ રૂ. ૧) દેશાવર માટે રૂ. ૧૫
પોસ્ટેજ સાથે. આ સચિત્ર ત્રીમાસિક દર
ત્રણ માસે રેગ્યુલર ખહાર પડે છે.

ઠેં એન. એમ. બુધવાણી.
ધોરાજી (કાઠિયાવાડ

ખોળ સૌંદર્ય.

વારસીક લવાજમ રૂ. ૩) દેશાવર માટે રૂ. ૩
પોસ્ટેજ સાથે. આ સચિત્ર માસિક ઇસ
માસની દર ૧ લી તારીખે રેગ્યુલર ખહાર પડે છે.

ઠેં મેનેજર ખોળ સૌંદર્ય.

જે. જે. હોસ્પીટલ સામે, મુંબઈ નં. ૬

